

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů

Katedra zahradní a krajinné architektury

Obnova zámeckého parku Žinkovy

Diplomová práce

**Autor práce:
Bc. Lenka Pomahačová**

**Vedoucí práce:
RNDr. Oldřich Vacek, CSc.**

© 2015 ČZU v Praze

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Obnova zámeckého parku Žinkovy" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 10. dubna 2015

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucímu mé diplomové práce panu RNDr. Oldřichu Vackovi, CSc. za jeho rady a připomínky k danému tématu. Za poskytnutí cenných materiálů a podkladů k tvorbě práce děkuji především pracovníkům provozního týmu zámku v Žinkovech, Státnímu oblastnímu archivu v Klášteře u Nepomuka, Úřadu městyse Žinkovy a Národní knihovně v Praze. Děkuji také své rodině a přátelům za trpělivost a podporu při studiu.

Souhrn

Úkolem práce bylo vypracovat projekt na obnovu zámeckého parku v Žinkovech. Park byl založen v 17. století v období baroka, kdy se na území nacházely menší pravidelné zahrady. Postupem času byl park rozšiřován a v první polovině 20. století byl pozměněn do přírodně krajinářské podoby, která mu zůstala dodnes. Celý zámecký areál je v soukromém vlastnictví a park je s určitými omezeními, souvisejícími s rekonstrukcí zámecké budovy, veřejně přístupný po celý rok.

Typem obnovy je revitalizace, tedy znovuoživení a posílení řešeného parku na základě definování jeho současných nedostatků. Tento způsob obnovy je rozebrán v literární rešerši, která se mimo jiné zabývá historickým vývojem území, principy tvorby přírodně krajinářských parků a významem zeleně ve vztahu k člověku. Vegetační prvky jsou důležitou součástí životního prostředí. Podílí se na tvorbě krajiny a plní tak spoustu důležitých funkcí, jako například funkci mikroklimatickou, hygienickou nebo estetickou.

Návrhová část byla koncipována s ohledem na historický vývoj, přírodní podmínky a požadavky investora. V areálu byl proveden terénní průzkum, na jehož základě vznikl koncept s funkčním rozdělením jednotlivých úseků parku a jejich využitím. Při tvorbě konceptu byl brán zřetel na současný stav a na potenciální rozvoj daného místa.

Z konceptu pak vychází studie, rozebírající podrobněji dílčí partie. Nejvíce navrhovaných změn je situováno na reprezentativních plochách, za které jsou považovány prostory v těsném okolí zámku. Dále byla navržena tematická růžová zahrada. Předmětem návrhu se také stalo okolí tzv. pláže, v jejíž blízkosti bude navrženo dětské hřiště a prostor pro letní stanování. Nezbytnou částí revitalizace je zlepšit kompoziční kostru parku, a to především obnovením osy průhledu směřující na budovu zámku. Důležitým předmětem obnovy je také cestní síť, která se v některých místech vytrácí vlivem přirozeného rostlinného rozšiřování nebo malou frekvencí využívání. Navrhované výsadby jsou převážně založeny na principu volné krajinářské tvorby, aby co nejvíce korespondovaly s podobou nynějšího přírodně nesouměrně uspořádaného parku.

Klíčová slova: zámecký park Žinkovy, revitalizace, koncept, studie

Summary

Renewal of chateau Žinkovy park was the main aim of this diploma thesis. Park was founded in the 17th century and there were few small regular gardens represented formal baroque style. Over time, the park was expanded and it was modified to natural landscape form in the first half of the 20th century. The whole chateau area is owned privately. Entrance to the park is available for public, with certain limitations, related to the reconstruction of chateau house, throughout the year.

Revitalization of the park is necessary in the meaning of strengthening of defining its current shortcomings. This type of method is of recovery is among other things like historical development of the territory, way of creating landscape parks, discussed in the literature search. There is also described vegetation influence over relation to man. Components of vegetation are important for environmental because flora has a lot of useful features such as microclimate, hygienic or esthetic function.

The part of own project was drafted with the historical development, natural conditions and requirements of the client. There was conducted field survey and concept of revitalization was based on use and functional division of individual section of the park. Creating of the concept was taken into account the current state and potential development of the site.

Studies is based on concept that analyze single parts of park. Most of the proposed changes is situated in the immediate vicinity of the chateau. There was also designed rose garden and beach which people will be able to visit for summer camping or playground. The necessary part of the revitalization is to improve composition, especially restoring the axis of many view leading to the chateau. An important subject of renewal is also network of road because there is disappearing places due to natural plant expansion or low frequency of using. The planning of plantings are mostly based on the principle of free landscape design to making the most correspond with the present form of the naturally asymmetrically arranged park.

Keywords: chateau Žinkovy park, revitalization, concept, studies

Obsah

1. Úvod.....	6
2. Cíl práce.....	6
3. Literární přehled současného stavu problematiky	7
3.1 Městys Žinkovy	7
3.1.1 Historie.....	7
3.1.2 Současnost	8
3.2 Historický vývoj řešeného území	8
3.2.1 Zámek	8
3.2.2 Park	10
3.3 Přírodně krajinářský park.....	12
3.4 Zeleň a její význam.....	13
3.4.1 Mikroklimatický a hygienický význam	13
3.4.2 Psychický a rekreační význam.....	14
3.4.3 Estetický význam.....	14
3.5 Obnova historických zahrad	14
4. Zhodnocení podkladových údajů.....	15
4.1 Charakteristika řešeného území	15
4.2 Metodický postup	15
4.3 Podkladové materiály	15
4.3.1 Veřejné dotazování	15
4.3.2 Požadavky investora	18
4.4 Přírodní charakteristiky.....	18
4.4.1 Geologické a půdní podmínky	18
4.4.2 Klimatické podmínky	18
4.4.3 Hydrologické podmínky	19
4.4.4 Biogeografické členění	19
4.4.5 Fytogeografické členění.....	20
4.4.6 Potenciální přirozená vegetace	20
4.4.7 Rekonstruovaná vegetace	21
4.4.8 Typologie české krajiny.....	21
4.4.9 Ochrana přírody	21

5. Vlastní projekt.....	22
5.1 Analytická část	22
5.1.1 Širší vztahy.....	22
5.1.2 Vlastnické vztahy	22
5.1.3 Inventarizace	22
5.1.3.1 Výsledky inventarizace	22
5.1.3.2 Inventarizační tabulky (tab. č. 5 - 10)	25
5.1.4 Současný stav	32
5.1.5 Zámecký park v roce 1899.....	33
5.1.6 Kompoziční a prostorový rozbor	34
5.2 Návrhová část.....	34
5.2.1 Koncept 1	34
5.2.2 Koncept 2	34
5.2.3 Studie	35
5.2.4 Jednotlivé části návrhu.....	35
5.2.4.1 Reprezentativní prostor před hlavním průčelím zámku	35
5.2.4.2 Obnova cesty u východního křídla.....	35
5.2.4.3 Růžová zahrada	36
5.2.4.4 Místo k setkávání	36
5.2.4.5 Pláž a okolí.....	36
5.2.4.6 Nádvoří.....	37
5.2.4.7 Molo pod nádvořím.....	37
5.2.4.8 Obnova průhledů.....	37
5.2.4.9 Obnova cestní sítě	38
5.2.5 Mobiliář.....	38
5.2.5.1 Lavičky.....	38
5.2.5.2 Odpadkové koše	39
5.2.5.3 Osvětlení	39
5.2.5.4 Molo	39
5.2.5.5 Herní prvky	40
5.2.5.6 Občerstvovací stánek	40
5.2.5.7 Sociální zařízení (WC se sprchou).....	41
5.2.6 Ekonomické zhodnocení	41
6. Diskuse.....	42
7. Závěr	43
8. Seznam literatury	44
9. Seznam grafických příloh textové části	46
10. Seznam samostatných příloh.....	47

1. Úvod

Pro městyš Žinkovy je charakteristickým znakem především půvabný zámek, jehož obraz se odráží od hladiny přilehlého rybníka Labuť. Zámek vznikl původně na místě vodní tvrze, přestavěné do barokního slohu. Dnešní pseudorenesanční a pseudogotickou podobu mu vtiskli vídeňští architekti H. Helmer a F. Fellner v roce 1897. Dřívější menší park s francouzskou zahradou už na místě nenalezneme, ale zámek je obklopen rozsáhlým romantickým přírodně krajinářským parkem, který svou nynější podobu získal na přelomu 19. a 20. století. Působivá úprava rozlehlých palouků a mnohá zákoutí s místy se vyskytujícími skalními útvary, je nejpůsobivější ve spojení s krásnými pobřežními partiemi a pohledy na zámek přes vodní hladinu rybníka (Pacáková – Hošťálková, 2004).

2. Cíl práce

Cílem diplomové práce je vytvořit návrh pro obnovu zámeckého parku v Žinkovech, který bude vycházet z historických a přírodních analýz, včetně terénního průzkumu a inventarizace dřevin. Součástí práce je fotodokumentace, zobrazující jak historické snímky parku, tak i jeho současný stav a vizualizace jednotlivých navrhovaných partií. Na základě podkladů a současných požadavků bude zpracován koncept obnovy podporující využití parku. Záměrem je rozvíjet a posílit obytnost a funkci parku tak, aby co nejlépe vyhovoval k účelům rekreace a kulturním příležitostem.

3. Literární přehled současného stavu problematiky

3.1 Městys Žinkovy

3.1.1 Historie

První lidé se na území dnešních Žinkov objevili již v době bronzové. Tato skutečnost je doložena archeologickými nálezy z místa zvaného Obrovo hradiště, na jehož místě jsou dnes k vidění valy a skalnaté útvary připomínající terasy. V 8. století bylo hradiště obýváno Slovy a na přelomu 10. a 11. století bylo opuštěno (Motejzík, 2010).

Žinkovská osada se původně skládala z šesti chat a dvora. První písemná zmínka o tehdejší vsi (německy Schinkau) pochází z roku 1176. V té době zde vládl Oldřich ze Žinkov. V letech 1252 – 1259 byl nedaleko Obrova hradiště postaven hrad. Po pánech z Potštejna, kteří zde žili do 15. století, byl pojmenovaný Potštejn (Sedláček, 1996).

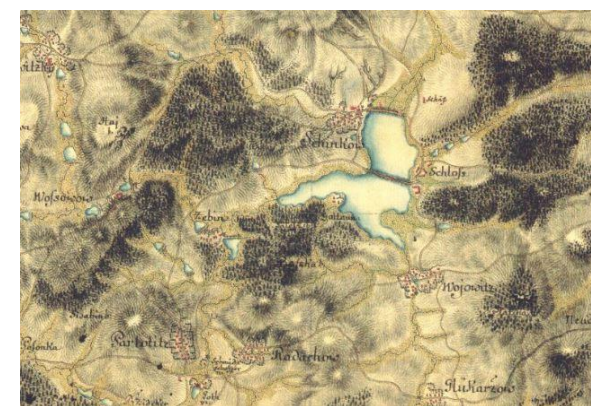
Ve 13. století došlo ke spojení žinkovské osady s hradem Potštejnem a Žinkovy získaly právo trhového městečka. K úplnému hospodářskému rozvoji došlo až v 16. století, kdy bylo v místě dnešního zámku postaveno panství s velkostatkem. Pivovarské a rybníční podniky, pěstování a prodej obilnin a chovy dobytka, zaznamenávaly postupně se zvyšující výnosy. Kvůli rybolovu tehdejší majitelé panství, páni z Klenové, dále rozšiřovali rybníční plochy, a tak postupně vznikl rybník Labuť. Byly vysušeny bažiny a proběhla výstavba široké hráze. V pivovaru se v druhé polovině 16. století vařilo bílé pšeničné pivo a panský velkostatek měl k němu předkupní právo. Proto vznikla budova s povinným čepováním piva a pálenky (Pomahač, 1971).

V roce 1352 byl v centru návsi postaven gotický farní kostel sv. Václava. Část Žinkov i s kostelem v roce 1684 vyhořela. Po požáru vznikly ve vesnici nové domy a kostel byl v 18. století přestavěn do barokního slohu. Okolí kostela bylo obeháno zdí, doplněno o listnaté dřeviny a sochařskou výzdobu barokního architekta Lazara Widemanna. Žinkovský zámek, jehož historie začíná v 16. století, požár nezasáhl. V té době byl zámek stále ještě vodní tvrzí, kterou s předhradím spojoval padací most. Postupem času byla budova několikrát přestavována až do dnešní novogotické a novorenesanční podoby. Zámek je obklopen parkem v přírodně krajinářském stylu. Na park navazuje lesní porost, ve kterém se kromě zříceniny hradu Potštejna a obrysů Obrova hradiště, nachází gloriety, lidově zvané templ. Jeho výstavba je datována do 1. pol. 19. století (Anderle, 2008).

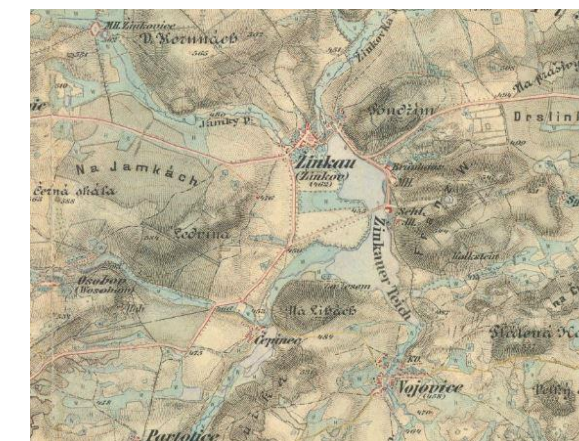
Jedná se o romantizující stavbu s osmi sloupy a střechou se šindelovou střechou. Tato stavba byla původně využívána jako lovecké stanoviště, kde se kdysi scházeli držitelé žinkovského zámku, resp. panství. Stavba byla zdevastována a postupem času zbyly z gloriety jen torza šesti sloupů bez střechy. Za

pomoci účelových dotací z rozpočtu Plzeňského kraje a financí Mysliveckého sdružení Lověna, byl v letech 2007 a 2008 zrekonstruován (Motejzík, 2010).

Důležitou budovou v Žinkovech je také Domov klidného stáří, který byl postaven v roce 1947, tehdy pod názvem Dům odpočinku Hany Benešové, manželky druhého československého prezidenta Edvarda Beneše. V roce 2006 byl celému katastrálnímu území Žinkov navrácen Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky status městysu, který tímto svým označením ze středověku, poukazoval na panovníkem přiznané tržní právo tehdejších městských a venkovních sídel (www.zinkovy.cz).

Obrázek č. 1: I. vojenské mapování (1780 – 1783) Obrázek č. 2: II. vojenské mapování (1836 – 1852)
(oldmaps.geolab.cz) (oldmaps.geolab.cz)

Obrázek č. 3: III. vojenské mapování (1877 – 1880)
(oldmaps.geolab.cz)

Z I. (josefského) vojenského mapování (obr. č. 1) vyplývá, že tehdejší osídlení bylo v místech dnešní návsi. Na mapě je rovněž zobrazena budova zámku s nedalekým velkostatkem. Zbytek území tvoří pole a porosty lesů. II. vojenské (Františkovo) mapování (obr. č. 2) zobrazuje rozšiřující se osídlenost směrem z návsi na západ. Změnil se tvar rybníka, neboť byla zasypána mokřadní místa. Na mapě jsou také vyznačeny aleje, vedoucí podél hlavních komunikací. III. vojenské (Františko – josefské)

mapování (obr. č. 3) se od druhého příliš neliší. Cestní síť, lesy i zemědělské plochy zůstávají stejné. Přibyla zástavba podél severovýchodní strany rybníka.

3.1.2 Současnost

Městys Žinkovy (464 m n. m.) se skládá ze čtyř vesnic – Žinkovy, Březí, Kokořov a Čepinec. Leží v Plzeňském kraji, v okrese Plzeň – jih. Výměra obce, i s největším okresním 62 ha rybníkem Labuť, činí 20,5 km². K 1. 1. 2014 byl zaznamenán počet obyvatel, který činí 880 (www.czso.cz).

V Žinkovech se nachází Úřad městyse Žinkovy. Úřad s rozšířenou působností je v sedm km vzdáleném městě, v Nepomuku. Další občanskou vybaveností obce jsou základní a mateřská škola, pošta, domov důchodců, zubní ordinace, hospoda Zlatý jelen, obchody se smíšeným zbožím, hasičská zbrojnice, sportovní středisko a kulturní památky, jakými jsou zámek, kostel svatého Václava, hřbitov, kaplička a křížky u cest. Dalším turistickým bodem jsou zbytky zříceniny hradu Potštejn s náznaky obvodových zdí, Obrovo hradiště v podobě valů a templ. Městys žije kulturním životem a vznikají zde spolky a sdružení – sbor dobrovolných hasičů, TJ Sokol Žinkovy, MS Lověna Žinkovy, Spolek včelařů a Spolek zahrádkářů (www.zinkovy.cz).

3.2 Historický vývoj řešeného území

3.2.1 Zámek

Historie městyse Žinkovy sahá daleko do minulosti, dávno před vznik zámku. Osídlení oblasti v dobách bronzové a slovanské je doloženo hradištěm, které se tyčí na zalesněném vrchu nad dnešním zámkem (OÚPJ, 1997).

Hradiště, dnes nazývané Obrovo, vybudovali lidé už v pozdní době kamenné a sloužilo později i Slovanům v 8. a 9. století, ve střední době hradištní. Do dnešní doby se dochoval val navazující na skalní útvary. Ostatní valy jsou jen málo zřetelné či vůbec. Obrovo hradiště je v blízkosti Žinkov a od místního rybníka Labuť k němu směřuje turistická trasa, vedená kolem pozůstatků hradu Potštejna a potom dále směrem k jihozápadu Čech (Moravec, 2008).

Žinkovský zámek zrcadlí se na hladině rybníka vznikl za držení Drslaviců, na místě vodní tvrze nedaleko od hradu Potštejna (Otruba, 2007).

Oldřich Drslavic (zvaný Oldřich ze Žinkov) založil ve 12. století vodní tvrz a v místech dnešního zámku nechal postavit obydlí, která obklopil širokým příkopem naplněným vodou z rybníka a z pramene ležícího nad zámkem. Na konci 12. století Oldřich zemřel a po jeho smrti převzal vodní hrad jeho syn Protiva a následně roku 1232 jeho synové Růs a Půta. Za jejich vlastnictví byl na vrchu nad tvrzí

vystavěn zděný hrad, nazvaný podle zakladatele Potštejn. Tento hrad byl postaven na místě bývalého hradiště, což dokazují nejen částečně zachované valy, ale i zbytky keramiky z doby bronzové (Pomahač, 1956).

Potštejn býval napřed pevným obydlím pánů panství, kteří však brzy nechali vybudovat vodní tvrz pod Potštejnem. Byla tu tedy dvě sídla na jednom panství (Sedláček, 1996).

Hrad Potštejn se stal kolébkou jedné z nejmocnějších větví rodu Drslaviců – Potštejnů, kterým patřili i statky na dalších místech v Čechách. V roce 1314 byl hrad Potštejn prodán a za několik desítek let z neznámých důvodů zpustl a zarostl lesem.

Dalšími majiteli vodního hradu resp. zámku, ve 14. až 17. století byli páni z Klenové. Posledním zástupcem tohoto rodu byl Vilém, po jehož smrti bylo žinkovské panství v roce 1712 prodáno hraběti Janovi ze Steinau. Hrabě vlastnil vodní hrad pět let, a poté ho dal věnem své dceři, která se provdala za Václava hraběte z Vrtby. Nastoupil tak nový rod Vrtbů, za jejichž působení žinkovské panství vzkvétalo. Na zámku se rod Vrtbů udržel 113 let. Poslední potomek hrabat z Vrtby žinkovské panství odkázal Janu Karlu z Lobkovic (Pomahač, 1956).

Obrázek č. 4: Žinkovské panství na počátku 18. století

(Státní oblastní archiv v Klášteře u Nepomuka)

V 18. a 19. století se na zámku vystřídalo mnoho majitelů, jako například páni z rodu Lobkoviců či Harrachů. Rušný život ale v Žinkovech nastal až s nástupem rytíře Karla Wesselyho. Starý, několikrát přestavovaný zámek ze 17. století, postavený na základech bývalého vodního hradu, byl téměř celý rozbořen a přestavěn do dnešní podoby (Pomahač, 1956).

Nejrozsáhlejší přestavba se datuje po roce 1897, kdyby byl zámek přeměněn vídeňskými architekty Ferdinandem Fellnerem a Hermannem Helmerem do novogotické a novorenesanční podoby (Pacáková – Hošťálková, 2004).

Úpravy zámku byly dokončeny v roce 1916. Ve stejné době vznikl v okolí zámku a přilehlé krajině velký romantický krajinářský park. Budova i park byly udržovány až do roku 1925. Po smrti Karla Wesselyho, který se rekonstrukcí velmi zadlužil, měl Žinkovy jen na krátkou dobu v držení Jeroným Colloredo – Mansfeld z italsko – rakouského rodu, od něhož je v roce 1916 koupil potomek zakladatele Škodových závodů v Plzni Karel Škoda. Jeho průmyslnická rodina vlastnila zámek až do roku 1945 (Otruba, 2007).

V letech 1916 – 1945 byl zámek majetkem průmyslnické rodiny Škodů a po roce 1945 sloužil jako odborářská zotavovna (OÚPJ, 1997).

V květnu 1948 ministerstvo zemědělství přidělilo zámek a jeho celý areál Revolučnímu odborovému hnutí – Ústřední radě odborů. Vlastník byl povinen udržovat vše v dobrém stavu pod dohledem Státního památkového úřadu, neboť ještě nebylo rozhodnuto o konfiskaci vnitřního vybavení zámku. Jakékoliv úpravy už tehdy musely být nejprve konzultovány a schváleny památkáři. První oficiální rekreační sezóna byla zahájena v roce 1952. Podkroví zámku sloužilo jako ubytovna a celková kapacita lůžek byla 120. V 70. letech byly v parku postaveny další bungalovy, a tak se kapacita navýšila. Pro rekreanty bylo postaveno hřiště na volejbal, stolní tenis a ruský kuželník. V té době se také pořádaly taneční večírky, komorní koncerty, vystoupení historického šermu, vzdělávací programy či lékařská odborná sympozia. Po roce 1989 byla řada zotavoven včetně žinkovského zámku převzata společností OREA, s.r.o. V důsledku změny společenských poměrů, s nástupem demokracie rostl zájem o cestování po světě. V roce 1993 byla zrušena tzv. podniková rekreace. Zámek Žinkovy byl uzavřen a postupně byla většina původního vnitřního zařízení odprodána Národnímu památkovému úřadu v Plzni. V roce 1999 si zámek koupil irský podnikatel, majitel společnosti Crown Estates, s.r.o., Terence Alfred Mackay. Zámek a park ale nadále chátraly, než došlo ke změně vlastníka a společníka v Crown Estates, a to tak že T. A. Mackay svůj podíl prodal. Od roku 2007, kdy společnost sestavila realizační tým, začala obnova zámku a celého areálu včetně zrekonstruování bungalovů v parku (Motejzík, 2010).

Obrázek č. 5: Karel Škoda u jižního křídla zámecké budovy, 1916

(Státní oblastní archiv v Klášteře u Nepomuka)

Obrázek č. 6: Děti Karla Škody v zámeckém parku, 1918

(Státní oblastní archiv v Klášteře u Nepomuka)

Obrázek č. 7: Odpolední zábava rekreatantů ROH

(Státní oblastní archiv v Klášteře u Nepomuka)

3.2.2 Park

V polovině 17. století byl u zámku park menší rozlohy, jehož součástí byla zahrada ve francouzském barokním stylu. Ta však byla při pozdější rekonstrukci v 19. století zrušena. Tehdejší rozloha parku zaujímal přibližně 90 ha včetně zastavěné plochy. Z tohoto období se dodnes zachovaly lipové aleje, které zde byly vysázeny za posledního příslušníka z rodu Vrtbů, Františka Josefa. Jedna kilometrová alej, končící u mostu přes rybník, byla vysázena v roce 1784 a lemuje západní příjezdovou cestu k zámku. Druhá alej vedoucí od hospodářského dvora k bývalým konírnám pochází z roku 1797 (Motejzík, 2010).

Vysazování alejí v 18. století bylo prakticky odůvodněno jako snaha o vizuální označení majetkových poměrů nebo členění porostů. Aleje byly významné pro směřování, orientování a ochranu poutníků i samotné cesty před nepříznivým počasím. Nově se zdůrazňovala protierozní úloha, v podobě větrolamů mezi jednotlivými rozsáhlými poli (Veličkovi, 2013).

V roce 1897, v přímé souvislosti se zásadní přestavbou hlavních budov zámku, byl zámecký park pozměněn do přírodního krajinářského stylu. Návrh byl vyprojektován architektem Swenem Swensonem, který mimo jiné navrhl parky a zahrady v Mariánských Lázních nebo park u zámku Kozel. V žinkovském zámeckém parku nechal vysázet 365 stromů, což mělo symbolizovat počet dní v jednom roce. Z toho bylo 52 jehličnanů jako 52 týdnů v roce (Motejzík, 2010).

Princip střídání palouků s intimními zákoutími se skupinami stromů a lesními porosty jsou hlavním kompozičním prvkem parku. Zdařile jsou využívány terénní zajímavosti, jako skaliska a menší skupinky balvanů, dotvářené odpočívadly, altány a besídkami s vyhlídkami do krajiny (Otruba, 2007).

Park byl vytvářen hlavně v letech 1896 – 1898, později pak v letech 1920 – 1925 za majitele Karla Wesselyho (Hieke, 1984a).

Bažiny, které se kolem zámku vyskytovaly, byly s přestavbou odvodněny a zavezeny půdou. Do parku byly zasazeny vzrostlé vzácné stromy. Na východní straně od budovy zámku býval v té době příkop k lovu ryb. Ten byl zasypan a na jeho místě tak vznikl park a kuželník. Dále byla postavena konírna pro zámecké koně, kočáry, automobily a tato budova sloužila i jako ubytování pro personál zámku, zahradníky a šoféry (Motejzík, 2010).

Po vykácení části areálu byly na jihovýchodní straně rybníka do parku včleněny rekreační chaty a udržovaná umělá písčiná pláž. Od zámku pokračuje park za silnicí do mírného romanticky laděného svahu. Tato partie je místy přehoustlá a přechází v okolní les. Krásné jsou různé pohledy na zámek, zvláště přes rybník. Působivé jsou i některé pobřežní partie a pohledy na okolní krajinu (Hieke, 1984a).

Dendrologicky cenné dřeviny rostou většinou poblíž zámku. K bývalému žinkovskému panství kdysi patřily okrasné školky i školky užitkových dřevin. Zde vznikl například smuteční smrk *Picea abies* 'Bohemica pendula', *Picea pungens* 'Argentea' var. *zinkauana* (Sedláček, 1996).

Starý park a zelinářská zahrada byly překopány, místy terén uměle vyvýšen či snížen, ale staré stromy zůstaly většinou zachovány. V celém parku byla zavedena kanalizace a vodovod. Zámecké nádvoří bývalo vyzdobeno záhony květin. V oboře byly upraveny cesty a pěšiny byly vysypávány bílým pískem. Vedly ke zřícenině hradu Potštejna a ke gloriету (templu), napodobenině antického chrámu, který byl vybudován v roce 1807. Od něj vedla alej starých lip. Byla obnovena i cesta k tzv. poustevně, romantizující kamenné stavbě, napodobující příbytky poustevníků (Pomahač, 1956).

V roce 1896 byla nad zámkem založena obora o rozloze přibližně 30 ha, do které bylo přivezeno 32 muflonů z Rakouska a Korsiky. Jednalo se o křížence muflona a maďarské ovce (Anderle, 2008).

Karel Wessely koncem 19. století rozšířil oboru na 250 ha a založil zde chov žinkovských muflonů a daňků. Výborné výsledky z tohoto chovu dosahoval zejména nadlesní Antonín Tyl, člověk s bohatými zkušenostmi v chovatelství zvěře. Z žinkovského chovu pocházel i nejlepší muflon, kterým byl vyhlášen na Mezinárodní výstavě v Berlíně roce 1937 (KMSL, 1962 - 1988).

Později v roce 1938 došlo k obnovení chovu v menší oboře a prováděl se zde odstřel pouze slabších jedinců. V 60. letech 20. století byl chov zrušen definitivně a obora upravena za účelem vycházek rekreatantů (Motejzík, 2010).

V 70. letech 20. století byl prováděn soustavný průzkum dendrologické skladby českých a moravských parků. V žinkovském parku byla skladba zaznamenána přibližně mezi roky 1966 – 1969. V následujících tabulkách č. 1, 2 a 3 jsou vypsány dřeviny, které v parku rostly (Hieke, 1984b).

JEHLIČNATÉ DŘEVINY	
latinský název	český název
<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená
<i>Abies grandis</i>	jedle obrovská
<i>Abies nordmanniana</i>	jedle kavkazská
<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>	cypřišek Lawsonův
<i>Chamaecyparis pisifera</i> 'Filifera Nana Aurea'	cypřišek hrachonosný
<i>Chamaecyparis pisifera</i> 'Plumosa'	cypřišek hrachonosný
<i>Juniperus chinensis</i> 'Pfitzeriana'	jalovec čínský
<i>Juniperus chinensis</i> 'Pfitzeriana Aurea'	jalovec čínský
<i>Juniperus communis</i> 'Stricta'	jalovec obecný
<i>Juniperus sabina</i>	jalovec chvojka
<i>Juniperus sabina</i> 'Tamariscifolia'	jalovec chvojka
<i>Juniperus squamata</i> 'Meyeri'	jalovec šupinatý
<i>Juniperus virginiana</i> 'Tripartita'	jalovec virginský
<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý
<i>Picea abies</i> 'Barryi'	smrk ztepilý
<i>Picea abies</i> 'Pendula'	smrk ztepilý
<i>Picea glauca</i> 'Conica'	smrk sivý
<i>Picea glauca</i> 'Echiniformis'	smrk sivý
<i>Picea pungens</i>	smrk pichlavý
<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý
<i>Pinus mugo</i>	borovice kleč
<i>Pinus nigra</i>	borovice černá
<i>Pinus strobus</i>	borovice vejmutovka
<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní
<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska Menziesova
<i>Taxus baccata</i> 'Adpressa'	tis červený
<i>Taxus baccata</i> 'Fastigiata'	tis červený
<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní
<i>Thuja occidentalis</i> 'Asplenifolia'	zerav západní
<i>Thuja occidentalis</i> 'Bodmeri'	zerav západní
<i>Thuja occidentalis</i> 'Ellwangeriana'	zerav západní
<i>Thuja occidentalis</i> 'Globosa'	zerav západní
<i>Thuja occidentalis</i> 'Pyramidalis Compacta'	zerav západní
<i>Thuja plicata</i> 'Zebrina'	zerav obrovský
<i>Tsuga canadensis</i>	jedlovec kanadský

LISTNATÉ DŘEVINY	
latinský název	český název
<i>Acer negundo</i> 'Argenteo - limbatum'	javor jasanolistý
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč
<i>Acer platanoides</i> 'Dissectum'	javor mléč
<i>Acer platanoides</i> 'Schwedleri'	javor mléč
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen
<i>Acer saccharum</i> 'Wieri'	javor cukrový
<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal
<i>Berberis thunbergii</i>	dříšťál Thunbergův
<i>Betula lenta</i>	bříza tuhá
<i>Betula pendula</i> 'Fastigiata'	bříza bělokorá
<i>Betula pendula</i> 'Purpurea'	bříza bělokorá
<i>Betula pendula</i> 'Youngii'	bříza bělokorá
<i>Buxus sempervirens</i> 'Suffruticosa'	zimostráz obecný
<i>Caragana arborescens</i>	čimišník obecný
<i>Caragana arborescens</i> 'Pendula'	čimišník obecný
<i>Carpinus betulus</i> 'Quercifolia'	habr obecný
<i>Castanea sativa</i>	kaštanovník jedlý
<i>Clematis x jackmanii</i>	plamének Jackmanův
<i>Cornus alba</i>	svída bílá
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá
<i>Corylus colurna</i>	líška turecká
<i>Cotoneaster horizontalis</i>	skalník vodorovný
<i>Crataegus laevigata</i>	hloh obecný
<i>Crataegus pedicellata</i>	hloh břekolistý
<i>Deutzia x rosea</i>	trojpek růžový
<i>Elaeagnus umbellata</i>	hlošina okoličnatá
<i>Euonymus fortunei</i>	brslen Fortuneův
<i>Euonymus fortunei</i> 'Gracilis'	brslen Fortuneův
<i>Euonymus nanus</i> var. <i>turkestanicus</i>	brslen nízký
<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní
<i>Fagus sylvatica</i> 'Atropunicea'	buk lesní
<i>Fagus sylvatica</i> 'Roseomarginata'	buk lesní
<i>Forsythia x intermedia</i>	zlatice prostřední
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý
<i>Hydrangea arborescens</i>	hortenzie stromečkovitá
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný

LISTNATÉ DŘEVINY	
latinský název	český název
<i>Liriodendron tulipifera</i>	liliovník tulipánokvětý
<i>Lonicera japonica</i> 'Reticulata'	zimolez japonský
<i>Lonicera tatarica</i>	zimolez tatarský
<i>Magnolia kobus</i>	šácholan kobus
<i>x Mahoberberis x neubertii</i>	mahónidříšťál Neubertův
<i>Parthenocissus quinquefolia</i>	loubinec pětistý
<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl obecný
<i>Philadelphus x lemoinei</i>	pustoryl Lemoineův
<i>Philadelphus x virginalis</i>	pustoryl panenský
<i>Physocarpus opulifolius</i>	tavola kalinolistá
<i>Populus alba</i> 'Nivea'	topol bílý
<i>Prunus cerasifera</i> 'Atropurpurea'	myrobalán třešňový
<i>Prunus serrulata</i>	třešeň pilovitá
<i>Pyracantha coccinea</i>	hlohyně šarlatová
<i>Quercus imbricaria</i>	dub celokrajný
<i>Quercus petraea</i> 'Cochleata'	dub zimní
<i>Quercus robur</i> 'Fastigiata'	dub letní
<i>Quercus rubra</i>	dub červený
<i>Rhamnus cathartica</i>	řešetlák počistivý
<i>Rhododendron x hybridum</i>	pěníšník
<i>Rhododendron japonicum</i>	pěníšník japonský
<i>Rhus typhina</i>	škumpa očetná
<i>Ribes alpinum</i>	meruzalka alpská
<i>Ribes sanguineum</i>	meruzalka krvavá
<i>Rosa glauca</i>	růže sivá
<i>Rosa x rehderiana</i>	růže polyantka
<i>Rosa rugosa</i>	růže svraskalá
<i>Salix alba</i> 'Tristis'	vrba bílá
<i>Sorbaria aitchinsonii</i>	jeřábník Aitchinsonův
<i>Spiraea chamaedryfolia</i>	tavolník ožankolistý
<i>Spiraea japonica</i>	tavolník japonský
<i>Symphoricarpos albus</i> var. <i>laevigatus</i>	pámelník bílý
<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný
<i>Ulmus glabra</i> 'Pendula'	jilm horský
<i>Viburnum opulus</i>	kalina obecná
<i>Vitis riparia</i>	réva pobřežní

Tab. č. 1 - 3: Skladba jehličnatých a listnatých dřevin vyskytujících se na území zámeckého parku, údaj z období 1966 -1969 (Hieke, 1984b)

3.3 Přírodně krajinářský park

Parky přírodního krajinářského charakteru začaly být tvořeny v okamžiku, kdy se projevil odpor proti formální barokní tvrdě architektonické přísné vázanosti zahradních prvků, především francouzského typu. Na pravidelné barokní geometrické útvary se začalo nahlížet jako na nepřirozené, a to jak na samotný terén, tak na jednotlivé vegetační prvky (Pacáková - Hošťálková, 2004).

Na počátku 17. století se v Anglii začaly projevovat převratné změny, které postupně ovlivnily nejen evropské státy, ale i některé země v Asii a Severní Americe. Odklon od všeho umělého a okázalého souvisel s touhou po čistotě, prostotě a přirozenosti v umění i v samotném životě. Šlechta upřednostňovala svá venkovská sídla a hlouběji se začala zajímat o zahradnictví a chov domácích zvířat. Krajinomalby francouzských malířů (Nicolase Poussina, Clauda Lorraina), soustředěné ve sbírkách anglických sběratelů, se v Anglii staly podnětem k vytváření prostředí blízkého přírodě. Expresivní barokní tvůrčí síla, která bohatě tvarovala architekturu a její přírodní okolí, byla zavržena jako výraz určitého násilí a projev absolutismu. Velká změna v existujících konvencích nastala při zrušení ohradních zdí a uplatnění hraničních příkopů Ha-ha, nazvaných podle údivu návštěvníků v momentě, kdy se objevila neočekávaná překážka v cestě. Takový ohraničující příkop nebyl z dálky viditelný a zahrada či park se efektivně rozšiřovala všemi směry do daleké krajiny (Hurych, 2011).

V krajinářské tvorbě začala být důležitým prvkem voda a její přirozené plynutí podél nepravidelně zvlněných linií břehů rybníků a jezer (Richardson, 2005).

Do tvorby přírodně koncipovaných zahrad a parků zasáhl i známý anglický malíř a architekt William Kent (1685 - 1748). Jeho díla však neodpovídala přirozeným požadavkům rostlin, což plynulo z malířovy neznalosti. (Hurych, 2011).

William Kent ve svých romantických dílech využíval perspektivu, světlo, stín, členitý reliéf terénu a vodu nechal přirozeně plynout. Stromy a keře navrhoval jako samostatné prvky tak, aby celý řešený prostor a jednotlivé zahradní partie podléhaly asymetrii (Pavlátová a Ehrlich, 2004).

William Kent pracoval na úpravách panství Stowe, jehož zahrada byla ve své době vzorem krásy. Původní pravidelné terasovité výsadby a tvarované živé ploty, byly postupně nahrazeny rozlehlými rozvolněnými vodními plochami, lučními porosty, volně rostoucími skupinami stromů a několika stavbami typickými pro tento krajinářský styl (Bašeová, 1991).

Dalšími úpravami prošla rozlehlá zahrada ve Stowe pod vedením jak Williama Kenta, tak Charlese Bridgemana v polovině 18. století. Jejich práce byla dokončena zahradním architektem, původně zelinářem, Lancelotem Brownem, který je znám jako autor mnoha projektů krajinářské tvorby (Pacáková - Hošťálková, 2004).

Lancelot Brown tvořil anglické krajinářské zahrady ze zvlněných rozlehlých trávníků a skupin stromů. Vegetační skupiny byly komponovány tak, aby působily dojmem romantické přírodní scény. Mezi dřevinami se cíleně otevíraly průhledy na plánované body zájmu, které často představovaly architektonicky zajímavé objekty, jako například zámky, památníky, drobné stavby či mosty. Vše bylo plánováno úmyslně se záměrem poskytnout dojem čisté nedotčené přírody, přestože se v zahradě neobjevovalo nic zcela původního. Lancelot Brown byl při tvorbě svých krajin kritizován, částečně oprávněně, za zničení a nerespektování práce vzniklé v předchozích letech či staletích. Pracoval s velkolepou vizí a upřednostňoval potlačování až úplné odstranění známek z minulosti, a to vytvořením nových kompozičních pravidel a efektů (Pavlátová a Ehrlich, 2004).

Toto pojetí zahrad a parků se snahou napodobit volnou krajinu se šířilo velmi rychle a brzy ovlivnilo zahradní tvorbu po celé zemi (Turner, 2008).

Druhá polovina 18. století byla významná z důvodu počátků sběratelství vzácných druhů rostlin. Sběratelé přiváželi do Evropy exotické rostliny, jako například z Číny, Japonska, Indie, jižní Afriky a celé Ameriky. Sběratelskými činnostmi vynikala svým majetkem rostlin královská zahrada v Kew, nacházející se v těsné blízkosti Londýna (Quest – Ritson, 2003).

Touha veřejného zájmu po informacích o nových introdukovaných druzích rostlin podnítila objemnou publikační činnost. Byly vydávány katalogy rostlin a následně i grafické sborníky s kompozičními schémata. Cizí exotické rostliny se na konci 18. století začaly vysazovat do prostých krajinářských parků. Mezi takové druhy patřily například pěnišníky, šácholany, kamélie, čilimníky, hortenzie, čínské vrby, liliovníky tulipánokvěté a mnohé druhy květin jako jsou astry, lupiny, listopadky, jiriny, divizny a plaménky. Významnými zahradními doplňky se staly skleníky. Konstrukce byly vyráběny z lehkých ocelových nebo litinových tvarů (Bašeová, 1991).

Problematikou květin, dosud v krajinářských parcích nepříliš používanou, se zabýval William Robinson. Jeho doporučením bylo harmonické začlenění trvalek do keřových a stromových porostů formou širokých nepravidelně tvarovaných květinových záhonů, většinou v podobě dlouhých pásů. Záhony byly navrhovány tak, aby se květy vysázených druhů objevovaly v průběhu celého roku (Leslie and Hunt, 2013).

I dnes jsou v anglických parcích v České republice k vidění tzv. mračna, za což jsou považovány plochy tvořené jedním druhem květin, kam patří například prvosenky, bledule, sněženky a narcisy (Pavlátová a Ehrlich, 2004).

Do Čech začal styl anglických parků pronikat v 18. století ze západní Evropy a postupně se ujímal u zahradních architektů. Většina starých pravidelných formálních zahrad se měnila do nové přírodní podoby. Krajinářsko - romantický park se stále více přeměňoval v park krajinářsko - přírodní.

Přírodní řešení krajinářských úprav parků také umožnilo využití cizokrajných druhů, které se dříve kvůli neobvyklému habitu nebo nepravidelným tvarům korun neuplatňovaly v architektonických symetrických zahradách. Výsadba takových druhů směřovala ke vzniku dendrologicky hodnotných arboret, která se stále více objevovala v českých zámeckých parcích (Kavka, 1978).

Zakládání krajinářských parků začalo v českých zemích koncem 18. století. Toto nové pojetí zahradní tvorby dalo vzniknout dvěma různým typům krajinářského uspořádání. První a více používané, vedlo k radikální změně předchozích formálních barokních kompozic, které byly přeměněny na nový módní trend - krajinářský park. Druhým typem uspořádání bylo založení bohaté krajinářské úpravy u šlechtických sídel se zahrnutím širšího okolí. Do kompozice často ještě prostorově i dispozičně blízké klasicistní formě byly začleněny především stavby klasicistní a stavby historizujících slohů. V souladu se zásadami pojetí krajinářského parku se v takových parcích objevovaly stavby, jako například antická ruina, ztělesňující přírodní pomíjivost, dále středověká zřícenina hradu, představující triumf přírody nad lidským dílem. Více se do zahrad a parků umísťovaly stavby orientálního původu. Tím, že romantismus připouštěl volnost ve spojení uměleckých záměrů a forem, bohatost a uvolněnost tvarů byla téměř zaručena. Novogotické umění ovlivňovalo od druhé poloviny 19. století charakter mnoha šlechtických sídel v českých zemích. Hojně zastoupená odborná literatura od anglických, francouzských a německých autorů sehrála důležitou roli v českých zámeckých knihovnách a umožnila tak i aktivní účast majitelů při přestavbách, úpravách a uspořádání sídel. Později se s gotizující formou mísily další styly, jako například novorenesance, a následně vyústily v historismus. V kompozicích se objevila bohatost a členitost detailů, jejímž výsledkem byla obliba vytváření parterových útvarů s květinami (Pavlátová a Ehrlich, 2004).

Fakt, že v 19. století došlo k úzké vazbě malířství se zahradní architekturou, výrazně pozitivně ovlivnil zakladatele a tvůrce významných evropských parků krajinářského stylu. Patří sem například Muskau v Německu nebo Průhonický park v Praze založený v letech 1885 – 1927 (Větvička, 1998).

3.4 Zeleň a její význam

S průběhem lidského vývoje se setkáváme se zahradou doprovázející lidská obydlí. Jako lidská společnost se vyvíjely a vyvíjí i samotné zahrady. V zahradnických počátcích v dobách středověku převažovala užitková hospodářská funkce a posléze postupně přibýval i význam obytný, rekreační či společenský. V teplejších oblastech se výrazněji uplatňovala zahrada jako obytný prostor. Společenská funkce je známa už od starověku u pohřebišť nebo posvátných hájů (Růžičková et al., 1996).

Zdravé a neporušené životní prostředí je základním předpokladem harmonického vývoje lidské společnosti. Všechny civilizační procesy či postupy jsou však provázány především technickým

rozvojem a přímým znečišťováním ovzduší, půdy a vody. Přílišná hlučnost, spěch a napětí působí negativně na lidský nervový systém, což se projevuje na fyzickém i psychickém stavu lidského organismu. Alespoň v malé míře je potřeba člověku poskytnout prostředí přírody, ve kterém se přirozeně vyvíjel. Navození takového dojmu je člověku umožněno prostřednictvím zahrad, parků, drobnějšími sadovnickými úpravami i samostatnými prvky krajinné vegetace (Hurych, 2011).

3.4.1 Mikroklimatický a hygienický význam

Mikroklimatický a hygienický význam zeleně převážně spočívá v regulaci radiačního režimu, teploty, vlhkosti, chemického složení vzduchu a ve snižování jeho znečištění prachovými částicemi. Výsadba zeleně upravuje klimatické a ekologické podmínky tak, aby se svou funkcí nejlépe přiblížily vyhovujícímu klimatu z hlediska hygienické vhodnosti pro člověka. Toto klima se určuje za úplného bezvětří nebo mírného vánku teplotními amplitudami 18 - 26 °C a relativní vlhkostí vzduchu 40 - 70 °C (Kavka a Šindelářová, 1978).

Klimatické faktory jsou přímo ovlivněny vegetací, která má v urbanizovaném prostředí schopnost snižovat jeho negativní důsledky. Vyšší vzdušnou vlhkost zaručí rostliny, které působí na teplotu, brání půdu přehřátím a mírní kolísání teplot. Například na místech s hustšími porosty je v létě teplota v průměru až o 3,5 °C nižší než teplota na volném prostranství. Naopak ztrátám tepla a rychlému vyzařování rostliny zabraňují v noci. Proudění vzduchu je také vegetací výrazně ovlivněno, a to především vhodně umístěnými pásy dřevin, které mají schopnost zmírňovat nebo usměrňovat nežádoucí proudění vzduchu a větru v horizontálním směru. Ve vertikálním proudění vyvolává zeleň v zastavěném území výměnu vzduchu. Co se týká teploty vzduchu, během dne se vlivem klesajícího vzduchu k zemi vytlačuje chladnější vzduch do okolí a v noci tento způsob pohybu funguje obráceně (Hurych, 2011). Rostliny při fotosyntéze spotřebovávají oxid uhličitý a do ovzduší vrací kyslík, nezbytný k dýchání lidí i zvířat. Vzduch částečně zbavují škodlivých plynů a různých pachů. Velké množství rostlin má schopnost vylučovat do ovzduší látky, jako jsou estery, silice, fytoncidy, pryskyřice. Tyto látky snižují výskyt mikroorganismů v ovzduší a některé z nich odpuzují hmyz. Nejvíce účinnými rostlinami jsou v tomto směru jehličnaté dřeviny.

Protiprašnou funkci zeleně zastupují především travní porosty a porosty dřevin, na jejichž listech se usazují jednotlivé prachové částice, které jsou postupně srážkami splavovány do půdy, působí jako filtr. Odlišně vysoké porosty v kombinaci s travníkovými plochami mají největší sedimentační účinky. Zeleň má také určitý význam v souvislosti s hlučností, neboť hustými porosty se zvukové vlny zmírňují. Z toho vyplývá, že listnaté stromy jsou v období vegetačního klidu méně protihlukově účinné (Petřík, 1977).

3.4.2 Psychický a rekreační význam

Psychologická funkce zeleně je brána jako souhrnné působení s účinným vlivem na psychickou stránku člověka. V této souvislosti se jedná především o vnímání kompozice, barevnosti a pocitu zdravotně nezávadného prostředí. Tato funkce zeleně se praktikuje v lázních a dalších ozdravujících zařízeních (Supuka et al., 1991).

Nervový systém je v dnešní uspěchané době v ohrožení, a proto člověk může nalézt rovnováhu, klid, místo k aktivnímu i pasivnímu odpočinku v zahradách nebo parcích. Působnost zelené barvy, světla, stínu, barevnosti listů či květů, šumění vody a také proměnlivost scenérií působí pozitivně na lidské smysly. Nervová soustava se tak regeneruje a člověk nabírá novou fyzickou i duševní sílu (Hurych, 2011).

3.4.3 Estetický význam

Estetické hledisko je významné hlavně v sídelních celcích, kdy zahradní tvorba využívá výsadby zeleně jakou důležité skladební kompoziční prvky. Jednotlivé dřeviny či vegetační skupiny mají schopnost členit prostor, zdůrazňovat zájmové body, zakrývat mnohé nedostatky. Kulturní prostředí vyspělé společnosti by nemělo postrádat zeleň sadovnických úprav, což má výchovný vliv ve smyslu rozvíjení kladného postoje k přírodě a k celkovému estetickému vnímání okolí. (Hurych, 2011).

Celkový habitus stromů, keřů i květin vyvolává v člověku různé estetické dojmy, a to zejména díky jejich bohatství tvarů a proměnlivosti barev. Krása výsadeb dřevin spočívá v hojnosti výrazů, rozmanitosti přírodních činitelů či ročním období (Kavka, 1978).

3.5 Obnova historických zahrad

Zahradní a stavební architektura se vždy vyvíjela ve vzájemném působení (Růžičková et al., 1996).

Nejprve měla zahrada funkci spíše hospodářskou a později i společenskou. Velký vliv na formu zahrad a parků neměl pouze vztah společnosti k přírodě, ale zejména také obory výtvarného umění, jako jsou malířství a sochařství (Truxová et al., 1989).

Způsoby obnovy či přestavby prvků a objektů zeleně jsou různé. Například asanace je celkové ozdravení porostu, kdy se odstraňují nevyhovující dřeviny z hlediska zdravotního, nebo z důvodu rozsáhlého zplanění vegetace. Adaptací se rozumí přizpůsobení objektu zeleně novým požadavkům, ale charakter původního stavu zůstává stejný. Další možností je revitalizace, neboli regenerace či oživení. Tento způsob obnovy se týká nejen zapojení do urbanistické koncepce a sídelních celků, ale vede

k celkovému omlazení či obnovení funkcí zeleně, kdy se porosty zmlazují, nově vysazují, popřípadě se odstraňují betonové či asfaltové plochy pro nové výsadby. Způsobem obnovy je také rekonstrukce, jejíž cílem je uvést objekty zeleně, na základě historických podkladů, do původního stavu. Může souviset také s modernizací objektů a používá se i v souvislosti se všeobecnými změnami vzhled, funkcí anebo využití území (Staňková et al., 2005).

Zahrady a parky zlepšují životní prostředí obyvatelstva. Zcela jednoznačně zvyšují estetickou hodnotu dané lokality, která může být ještě více atraktivní, je – li v blízkosti zámek nebo jiná historická budova. Vyšší biodiverzitou flóry i fauny poskytují přírodní stanoviště mnoha druhům organismům a mohou tvořit skladebné části územních systémů ekologické stability, čímž zvyšují biologickou hodnotu prostředí. Pokud není území oploceno, dochází ke zlepšení průchodnosti daného území pro živočichy (Reš et al., 2009).

Z pohledu ochrany přírody a krajiny je význam historických parků a zahrad následující: vyskytují se zde vzrostlé stromy nebo jejich skupiny, které jsou často vyhlášené jako památné stromy. Dále tyto zahrady a parky představují přírodní stanoviště mnoha druhů organismů, vytváří prostor k migraci živočichů a mohou být součástí územních systémů ekologické stability. Historické krajinné celky mají také význam v návaznosti na volnou krajinu (Kavka, 1970).

Před zahájením obnovy parku či zahrady je třeba zhodnotit, zda se obnovoulepší stávající stav. Je třeba brát v úvahu, zda se nenaruší přírodní stanoviště chráněných druhů živočichů v souladu s jejich ekologickými nároky, dále zachovat co nejvíce historických hodnot, nesnižovat pestrost skladby dřevin, případně dřeviny ošetřit, zachovat nebo zvýšit poměr vegetačních prvků na úkor abiotických složek parku, zachovat cenné partie, a také zvážit co přinese obnova městu nebo obci a jejich obyvatelům (Reš et al., 2009).

4. Zhodnocení podkladových údajů

4.1 Charakteristika řešeného území

Řešené území se nachází v obci Žinkovy (450 m n. m.) ležící na jihozápadě České republiky, 35 km od města Plzně. Jedná se o přírodně krajinářský park, který obklopuje pseudoslohový zámek. Rozloha zámeckého parku činí přibližně 14 hektarů a jeho součástí jsou také správní budovy majitelů, restaurace a ubytovací jednotky – bungalovy. Území je v soukromém vlastnictví společnosti Crown Estates, a to od roku 1999. Od té doby se zde vystřídali tři majitelé. Od roku 2007 postupně dochází k obnově celého areálu. Hlavním cílem investorů je zrekonstruovat zámek a přizpůsobit celý park k lepšímu obytnému využití. Nyní jsou veškeré finance soustředěny hlavně na opravu samotné budovy zámku, technických sítí a rekonstrukci bungalovů. Některé z nich již slouží jako ubytování pro rekreanty. Park je udržován od roku 2009, kdy proběhla asanace celého velmi zanedbaného vegetačního porostu, tak aby ze zámecké zahrady nevznikl přehoustlý les.

4.2 Metodický postup

Diplomová práce je projektového typu, jehož součástí jsou textové a grafické výstupy. Textová část byla zpracována na základě shromážděných literárních pramenů a mapových podkladů. Literární rešerše obsahuje informace, ze kterých by měl vycházet celkový projekt. Je zde popsán historický vývoj daného území a přírodně krajinářský styl, na jehož principech byl park na začátku 20. století přeorganizován z původní zahrady s prvky baroka. Dále je zde popsán význam zeleně pro člověka a pro životní prostředí jak z hygienického, tak z estetického hlediska. Rešerše také nastiňuje, v čem spočívá obnovování zahrad.

Následující textová část je určena analýzám území. K tomu bylo zapotřebí sehnat mapové podklady z historických období, ze současnosti a mapy zobrazující přírodní charakteristiky. K úplnému rozboru bylo nutné navštívit území, prozkoumat terén, zjistit záměry investorů, zinventarizovat vegetaci a provést fotodokumentaci, která je také součástí diplomové práce. Tyto všechny podklady pak sloužily k následnému vytvoření návrhové části, stejně tak jako sociologický průzkum, který byl proveden formou dotazníků v červenci v roce 2014. Cílovou skupinu tvořili návštěvníci parku a obyvatelé Žinkov.

Poslední sekce textů se zabývá samotným návrhem. V první řadě je zde popsán celkový koncept, podle kterého se pak řídí jednotlivě navrhované části. Pro takové úseky byl vytvořen osazovací plán, detaily, řezy, vizualizace a vhodně doplňující mobiliář. Nakonec bylo vytvořeno ekonomické zhodnocení.

Grafická část představuje jednotlivé analýzy a návrh řešení obnovy parku, které byly vytvořeny na základě historických map, fotografií a předešlých poznatků z rozboru území. Z konceptu, který obecně rozčleňuje plochy na jednotlivé funkce, vznikla podrobnější studie, a posléze jednotlivé dílčí návrhy s osazovacími plány a vizualizacemi.

Všechny tyto výstupy jsou v práci uvedeny jako samostatné přílohy. Tato část byla zpracovávána v počítačovém programu Adobe Photoshop CS5. Všechny mapy a návrhy mají měřítko a rozpisky s informacemi o dané příloze. Pro ilustrační obrázky dřevin a květin v osazovacích plánech bylo využito internetových stránek, dostupné z <<https://www.google.com>>.

4.3 Podkladové materiály

K získávání informací do literární rešerše a posléze i samotnému návrhu posloužila nejvíce Národní a Městská knihovna v Praze. Žinkovy se nachází v Plzeňském kraji, a proto bylo nezbytné navštívit Státní oblastní archiv v Plzni, s pobočkou v Klášteře u Nepomuka. K diplomové práci byly poskytnuty fotografie z 20. století a mapové podklady pocházející z konce 19. století. Majitelem zámeckého areálu byla poskytnuta dřívější inventarizace z roku 2008. Další mapové podklady, které se staly hlavním materiálem pro zpracovávání grafické části, byly poskytnuty Obecním úřadem v Žinkovech. K vytvoření map zobrazujících analýzy přírodních podmínek byly využity online mapové servery.

4.3.1 Veřejné dotazování

Za účelem zjištění veřejného mínění návštěvníků a obyvatel městyse Žinkovy o stávajícím stavu zámeckého areálu a potenciálních změnách, byl proveden zjednodušený sociologický průzkum. Dotazování proběhlo v červenci 2014 a výsledky jsou zobrazeny v následujících grafech č. 1 - 4.

Zúčastněným byl rozdán dotazník se čtyřmi otázkami týkajícími se této problematiky. Na jednotlivé otázky dotazování odpovídali ANO/NE. Celkem bylo osloveno šedesát osob, ve věkovém rozmezí od 18 do 65 let, čímž bylo do dotazování zahrnuto co nejširší věkové spektrum. Osloveny byly ženy i muži v poměru 1:1.

Na první otázku zda jsou lidé spokojeni se současnou podobou parku a přilehlého okolí, odpovědělo 55% dotázaných, že ano, zbytek, tedy 45%, by uvítali nějaké změny. K tomuto bylo také

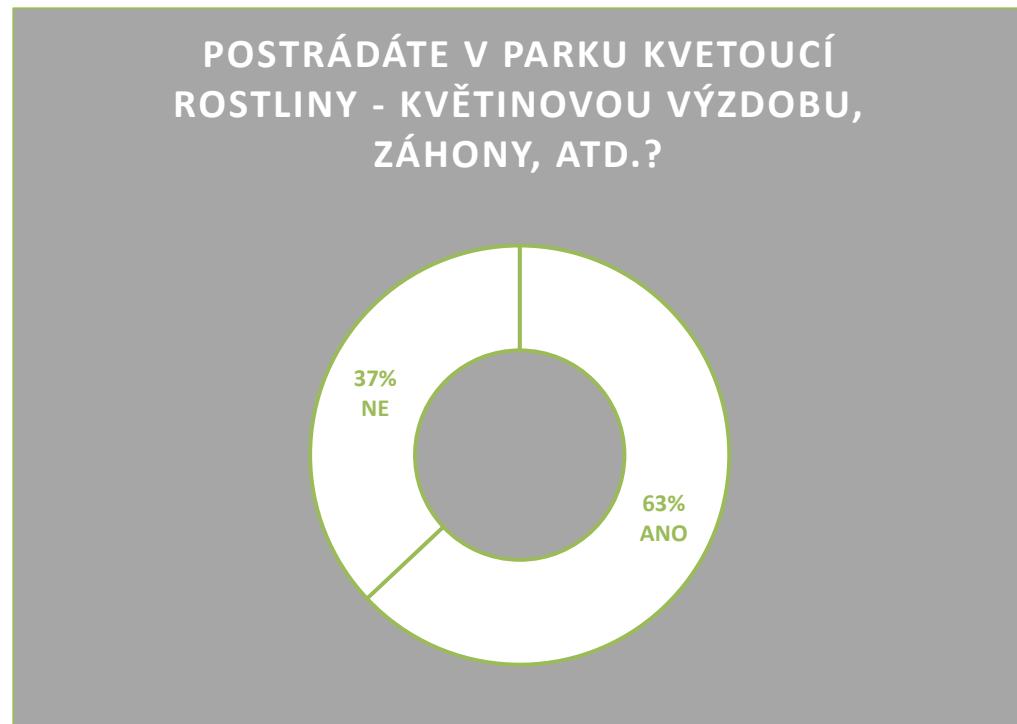
přihlédnuto při vytváření vlastního návrhu projektu zámeckého parku. Pro inspiraci a ilustraci nedostatků či přání občanů a návštěvníků, co by v parku uvítali či naopak, pomohly i odpovědi na zbylé otázky.

I přestože je park v současné době udržován, je zde téměř úplně opomenuta květinová výsadba. I proto bylo na základě druhé otázky zjištěno, jak tuto absenci vnímají dotazovaní. 72% odpovědělo kladně, že kvetoucí porost v parku opravdu chybí nejspíš i vzhledem k tomu, že mnozí z odpovídajících občanů Žinkov jsou pamětníci a květinovou výsadbu v zámeckém parku pamatují.

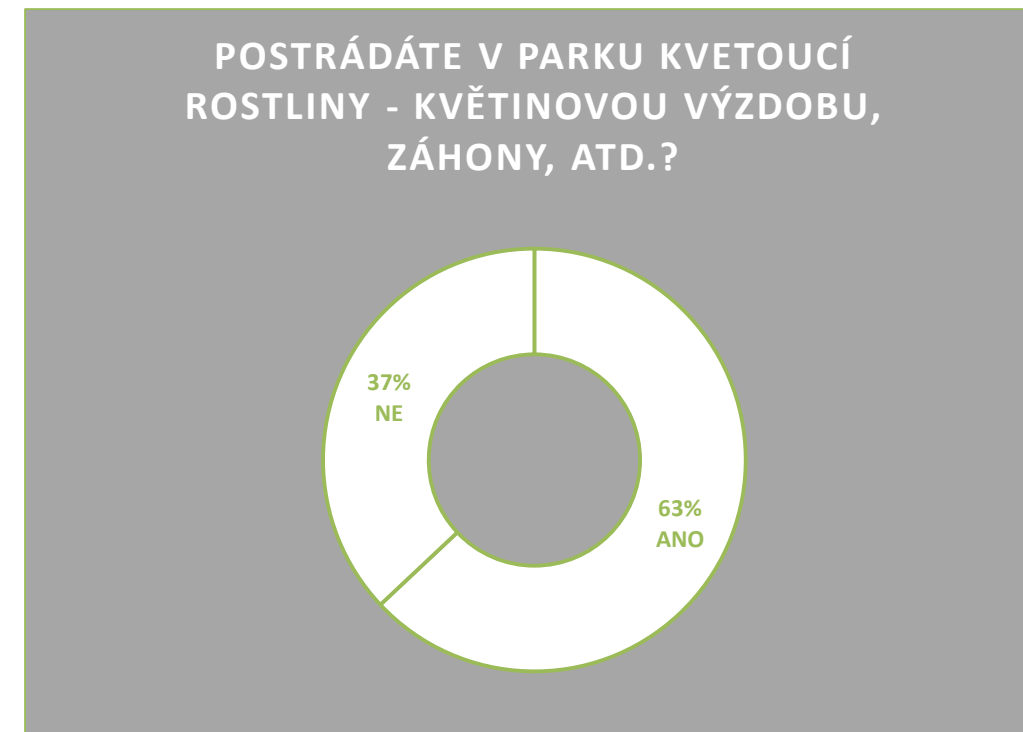
Třetí otázka: Uvítali byste v parku dětské hřiště či jiná drobná sportoviště?, byla zvolena i z důvodu stoupajícího počtu nejmladších obyvatel žinkovska. Dalším důvodem bylo i to, že park navštěvuje velké množství rodin s dětmi, které by tuto variantu a alternativu zábavy pro jejich ratolesti uvítali. V tomto případě odpovědělo 63% kladně a 37% záporně.

Poslední čtvrtou otázkou, zda jsou občané a návštěvníci spokojeni s tím, že je park a celý areál volně přístupný veřejnosti, byla zvolena i z toho důvodu, že v budoucnu by mohl současný majitel nechat zámecký areál oplotit a zpřístupnit ho veřejnosti pouze v určité době či období turistické sezóny. V tomto případě, i dle předcházejícího odhadu, odpověděli dotazovaní jednohlasně, 100% odpovědí bylo ano.

K výsledkům veřejného průzkumu bylo přihlédnuto při vytváření vizualizací a návrhů úprav, které by parku prospěly a byly užitečné jak funkčně tak esteticky.

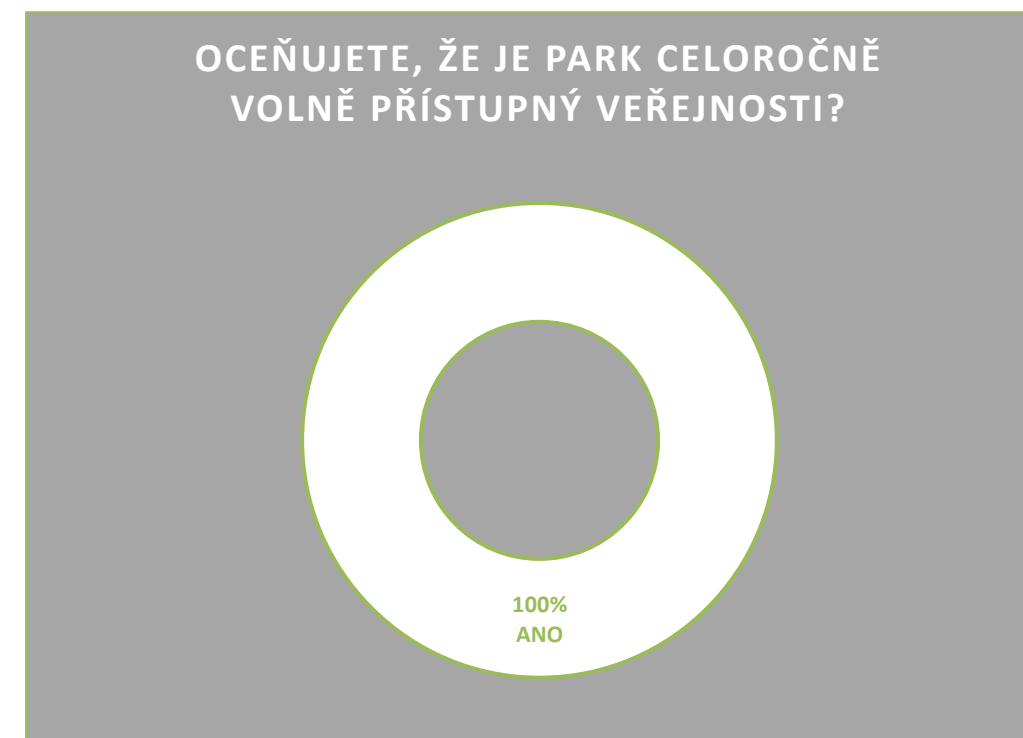
Graf č. 1: Procentuální vyhodnocení odpovědí na otázku ohledně spokojenosti se současnou podobou parku

Graf č. 2: Procentuální vyhodnocení odpovědí na otázku, zda návštěvníci vnímají absenci květinových výsadeb

Graf č. 3: Procentuální vyhodnocení odpovědí na otázku ohledně případného umístění sportovních ploch

Graf č. 4: Procentuální vyhodnocení odpovědí na otázku ohledně případného oplocení

4.3.2 Požadavky investora

Od roku 2007 je zámek Žinkovy ve vlastnictví soukromého majitele. Od té doby prochází zámecká budova a s ní i celý areál kompletní šetrnou rekonstrukcí. V parku probíhaly největší změny v letech 2007-2010. Během úprav došlo i k velkým infrastrukturním změnám, jakými jsou například vedení optických kabelů přes park či nové kanalizace. Vše však bylo uvedeno do původního stavu, charakter parku se nijak nezměnil. V parku bylo nezbytné uvést veškerou vegetaci alespoň do původního udržovaného stavu, neboť poslední úpravy zde proběhly v 90. letech. Od té doby budova i park chátraly.

Záměrem investora je vybudovat ze zámeckého areálu rekreační resort. I z tohoto důvodu je již zrekonstruováno několik vil v zámeckém parku a nyní slouží jako ubytovací jednotky. Již třetím rokem se v zámeckém areálu během letní sezóny konají nejen svatební obřady, ale i různé kulturní události. Jedním z návrhů a plánů bylo i vybudování golfového odpaliště, či malého golfového hřiště v části parku, kde je v současnosti pláž. To však bylo nynějším manažerem investora zamítnuto a nově bude s největší pravděpodobností vybudováno volejbalové hřiště v blízkosti pláže.

V posledním roce prochází nejrozsáhlejší rekonstrukcí samotná zámecká budova, která by se měla stát jak luxusním ubytovacím střediskem, tak i místem k pořádání kongresových akcí. Vznikne tak i možnost pořádání svatebních obřadů nejen v zámeckém parku, ale i v nově zrekonstruované kapli. Část zámku by měla být i zpřístupněna veřejnosti.

4.4 Přírodní charakteristiky

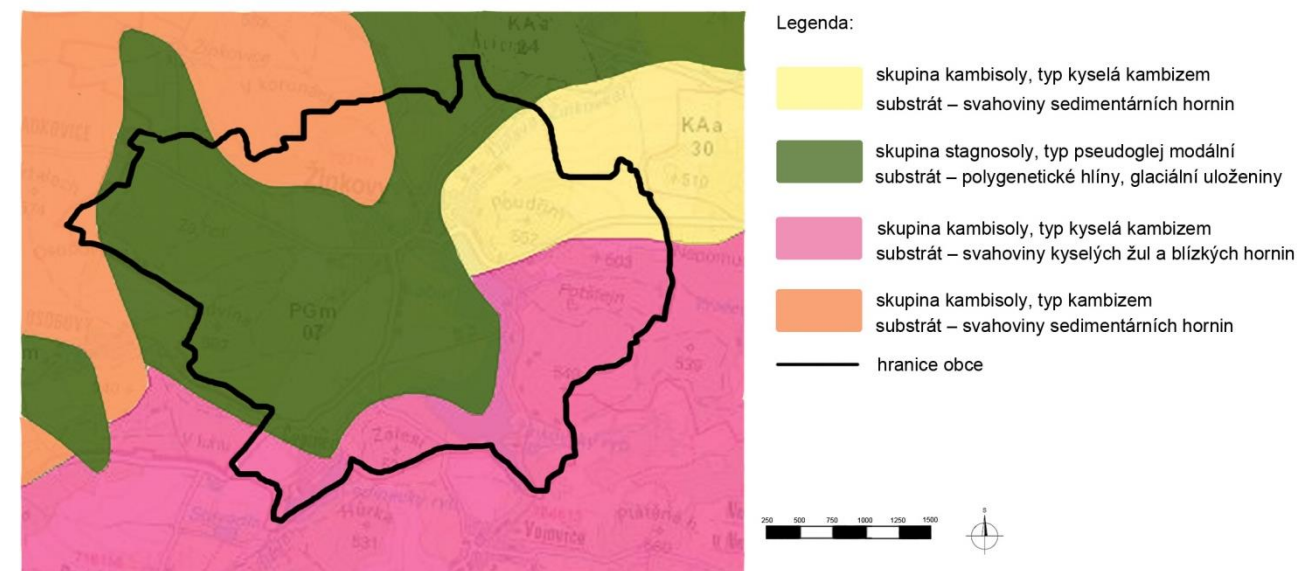
4.4.1 Geologické a půdní podmínky

V bioregionu významně převládají slabě až středně metamorfované prekambričské horniny, tedy kyselé kambizemě, které místy přecházejí do typických kambizemí a kyselých pseudoglejových kambizemí. V Nepomucké kotlině a na menších plochách sníženin se vyskytují ostrovy primárních pseudoglejů. Na kopcích Plánického hřbetu se vyvinuly větší ostrovy dystrických kambizemí převážně ze zvětralín pevných a zpevněných hornin. Na ostrůvcích spilitů naopak menší plochy kambizemí eutrofních (Culek et al., 2013).

Nejrozšířenějším půdním typem v České republice jsou kambizemě. K tomu přispívá i klima, ve kterém se území republiky nachází. Převažuje zde klima humidnější, mírně teplé, s ročním úhrnem srážek obvykle se pohybujícím v rozmezí 500 – 900 mm a s průměrnou roční teplotou mezi 4 – 9°C. Jako mateční substrát se vyskytují téměř všechny horniny skalního podkladu (žuly, ruly, pískovce, břidlice, svory či odvápněné opuky). Kambizemě jsou nejvíce rozšířeny mezi 450 až 800 m n. m. Ve

většině případů jsou vázány na členitý reliéf. Tyto půdy jsou zpravidla více mělké a skřetovité. Zrnitostní složení se mění v závislosti na mateční hornině a jejím původním charakteru. Složení humusu je obvykle menší kvality a půdní reakce nápadně klesá s nízkým nasycením sorpčního komplexu, pH je tedy slabě kyselé až kyselé. Tyto půdy se využívají například pro pěstování brambor, lnu a méně náročných obilovin, jako jsou žito a oves. Kambizemě mohou být také dobrými lesními stanovišti (Tomášek, 1995).

Žinkovy leží na hranici území klatovského výběžku tvořeného z žulových a rulových hornin. Na vyvýšeninách dochází ke zvětrávání a následnému vzniku písčitohlinitých půd. Na hodnotě pH půdního prostředí se podílí hlavně žuly, a proto vznikají především půdy kyselé. Převažujícím typem jsou zde hnědé půdy, které místy přechází k podzolům. Na mapě č. 1 jsou zobrazeny všechny typy půd, které se na území vyskytují. Oblast zámeckého parku je tvořena kyselějšími kambizeměmi na sedimentárních horninách a kyselých žulách (geoportal.gov.cz).

Mapa č. 1: Geologické a půdní podmínky (geoportal.gov.cz)

4.4.2 Klimatické podmínky

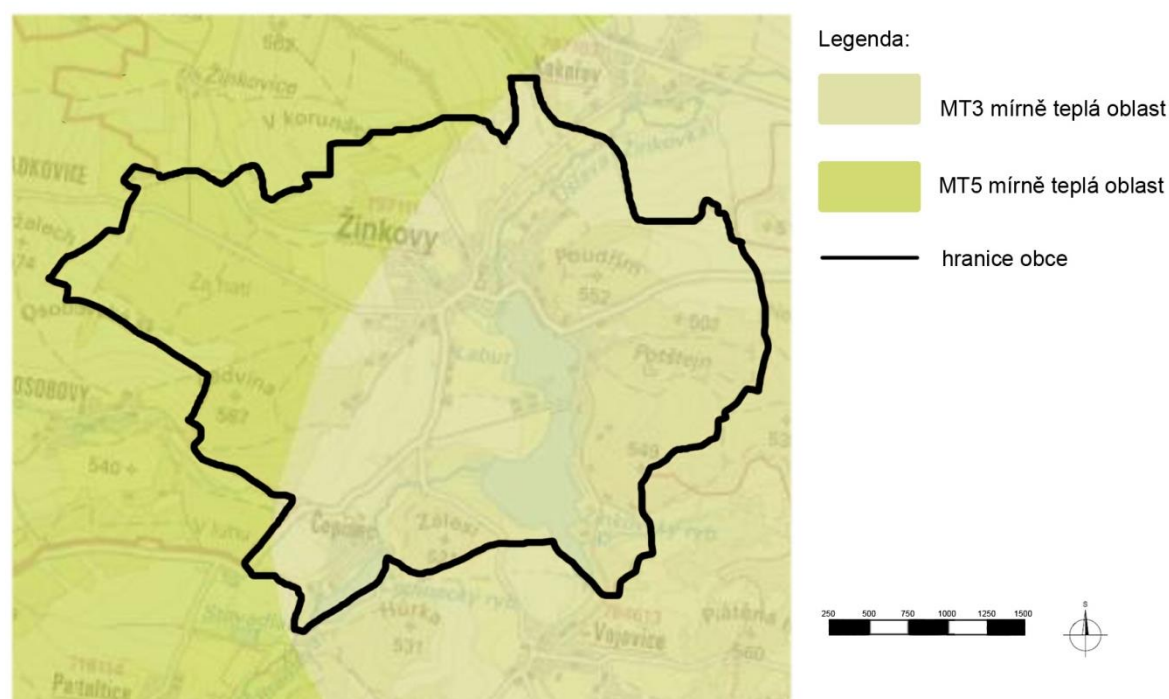
Podnebí je mírně teplé a v údolní oblasti řeky Úhlavy a Úslavy poměrně suché. Návětrné polohy v severovýchodní části bioregionu jsou teplejší, ale stále relativně vlhké. Průměrná roční teplota (1961 - 2000) ve městě Nepomuku je 7,1°C a průměrný roční úhrn srážek je 659 mm. Klima je ovlivňováno členitostí reliéfu, např. v nepomucké kotlině se vytváří podmínky ke vzniku teplotních inverzí (Culek et al., 2013).

Dle Quitta (1971) náleží vyšší jižní část bioregionu klimatické oblasti mírně teplé MT 3, nižší střední a severní část do teplejší mírně teplé oblasti MT 5 a MT 7 (viz tab. č. 4).

MÍRNĚ TEPLÁ OBLAST	MT 3	MT 5	MT 7
Počet letních dnů	20 - 30	30 - 40	30 - 40
Počet mrazových dnů	130 - 160	130 - 40	110 - 130
Počet ledových dnů	40 - 50	40 - 50	40 - 50
Počet dnů s teplotou nad 10 °C	120 - 140	140 - 160	140 - 160
Průměrná teplota - leden	- 3 až - 4 °C	- 4 až - 5 °C	- 2 až - 3 °C
Průměrná teplota - červenec	16 - 17	16 - 17 °C	16 - 17 °C
Úhrn srážek ve vegetačním období (mm)	350 - 450	350 - 450	400 - 450
Úhrn srážek v zimě (mm)	250 - 300	250 - 300	250 - 300
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	60 - 100	60 - 100	60 - 80

Tab. č. 4: Klimatické charakteristiky mírně teplé oblasti daného bioregionu

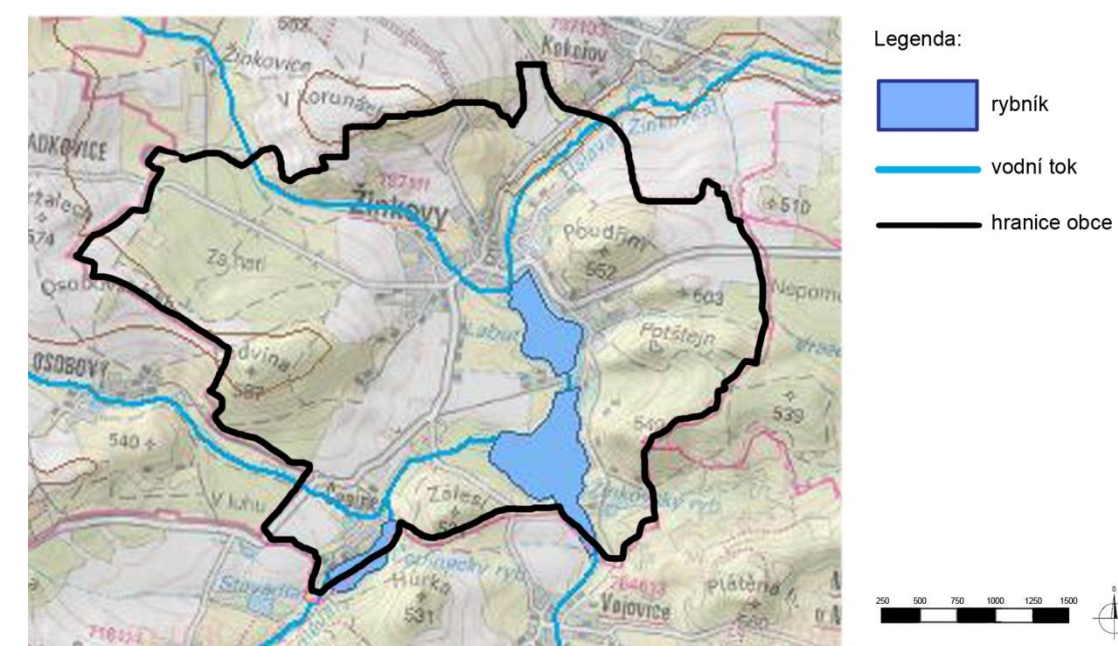
Žinkovy leží ve dvou klimatických oblastech, a to v mírně teplé oblasti MT3 a MT5 (viz mapa č. 2).

Mapa č. 2: Klimatické oblasti zasahující na území obce Žinkovy (geoportal.gov.cz)

4.4.3 Hydrologické podmínky

Městysem Žinkovy protéká řeka Úslava, která je pravým přítokem Berounky. Správcem těchto vodních toků je Povodí Vltavy. Dalšími menšími vodními toky jsou Farský potok, Čepinecký potok a menší vodní plocha – rybník Kamýtko. Řeka Úslava ústí do 62,5 hektarového Žinkovského rybníka, neboli do rybníka Labuť. Tento název získal díky svému tvaru, který právě labuť připomíná. Rybník patří Klatovskému rybářství a je určen k chovu ryb, jako například kaprů, línů, štik, candátů, sumců a amurů. Podél vodotečí jsou záplavová území ohrožující obyvatele žijící v přilehlém zastavěném území. V hydrogeologické rajonizaci se Žinkovy řadí do rajonu krystalinikum a proterozoikum v povodí Úhlavy a dolního toku Radbuzy (geoportal.gov.cz).

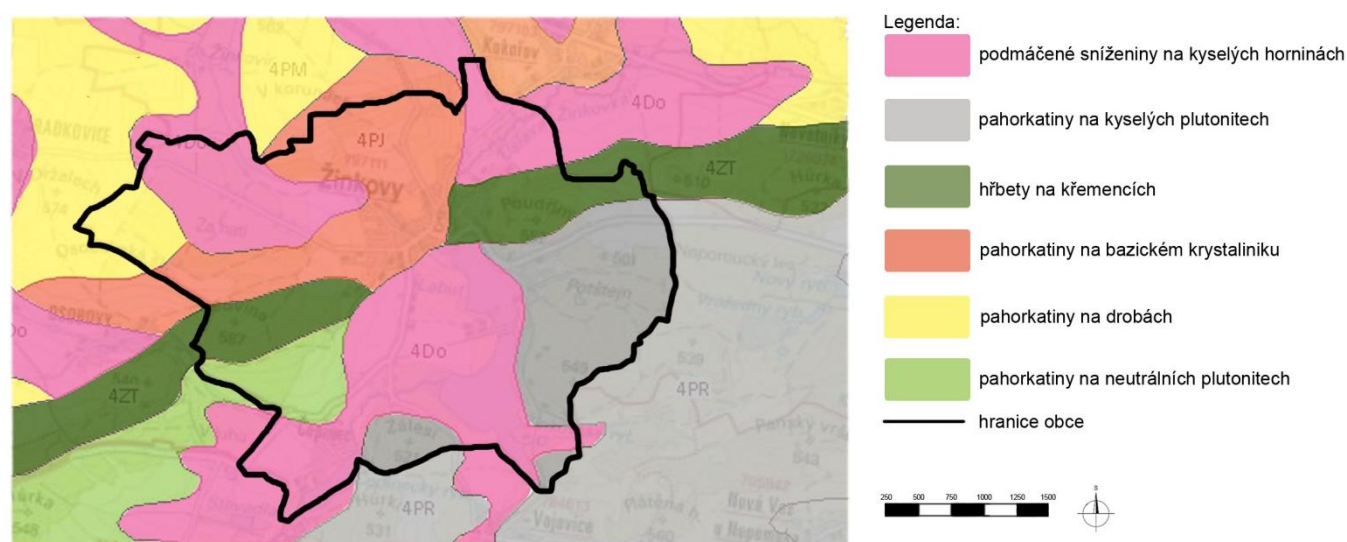
Mapa č. 3: Hydrologické podmínky (geoportal.gov.cz)

4.4.4 Biogeografické členění

Z hlediska biogeografického členění se Žinkovy řadí do opadavých listnatých lesů, přesněji do provincie středoevropských listnatých lesů. Území spadá do hercynské podprovincie, jejíž biota patří do západní a centrální části střední Evropy s mírným subatlantickým klimatem. Vegetace hercynské podprovincie je výrazně ovlivněna převažujícími kyselými krystalickými břidlicemi, hlubinnými plutonity a zvrásněnými sedimenty. Na těchto horninách se vyvinuly převážně půdy kyselé a půdy nepříliš bohaté na živiny (mapy.nature.cz).

Nejmenší jednotkou v hierarchii biogeografického členění je biogeografický region. V případě řešeného území se jedná o bioregion Plánický, který leží na hranici západních a jižních Čech a zabírá západní část geomorfologických celků Blatenská pahorkatina a Šumavské podhůří. Bioregion se dál táhne v jihozápadním a severovýchodním směru a jeho celková plocha je 552 km². Reliéf má charakter vrchoviny s výškovou členitostí 200 – 300 m, která od jihozápadu k severovýchodu mírně klesá. Hřbet je složen z jednotlivých vrchů od sebe oddělených údolními, neboť rozvodí leží pozoruhodně na jih od nejvyššího hřbetu. V okolí Nepomuku je vyvinuta menší kotlina, z níž vystupují jednotlivé žulové vrchy. Tato Nepomucká kotlina má charakter pahorkatiny s členitostí 100 – 150 m. Nejnižším bodem je údolí Úslavy nad Blovicemi, nejvyšším pak Želivský vrch s nadmořskou výškou 770 m. Reliéf na algonkiu a spilitech je méně členitý, kopce jsou táhlejší a svahy mírnější. Větší skalní tvary v bioregionu prakticky chybějí. Typická výška Plánického bioregionu je 460 – 720 m (Neuhäuslová et al., 1999).

Biochora vycházející z potenciálních podmínek krajiny člení území obce Žinkovy (viz mapa č. na několik menších jednotek. Jsou zde zastoupeny podmáčené sníženiny na kyselých horninách, hřbety na křemencích, pahorkatiny na bazickém krystaliniku, pahorkatiny na kyselých plutonitech, pahorkatiny na drobách a pahorkatiny na neutrálních plutonitech. Oblast zámeckého parku spadá do pahorkatin na kyselých plutonitech a břeh rybníka tvoří podmáčené sníženiny na kyselých horninách (mapy.nature.cz).

Mapa č. 4: Biochora na území obce Žinkovy (mapy.nature.cz)

4.4.5 Fytogeografické členění

Celé území obce Žinkov leží ve fytogeografické oblasti mezofytikum a zabírají fytogeografický okrsek 34, tedy okrsek Plánický hřeben. Nalezneme zde vegetační stupně suprakolinní až submontánní. Oblast Plánického bioregionu je tvořena vyššími hřbety na krystalických břidlicích a zahrnuje ochuzenou biotu 4. bukového a 5. jedlo - bukového vegetačního stupně. V biotě se mohou vyskytovat i některé alpské migranty. Bioregion dodnes tvoří významnou trasu od Šumavy do Brd a zahrnuje harmonickou kulturní krajinu s kulturními smrčiny, fragmenty bučin, vlhkými loukami a rybníky (Neuhäuslová et al., 1999).

4.4.6 Potenciální přirozená vegetace

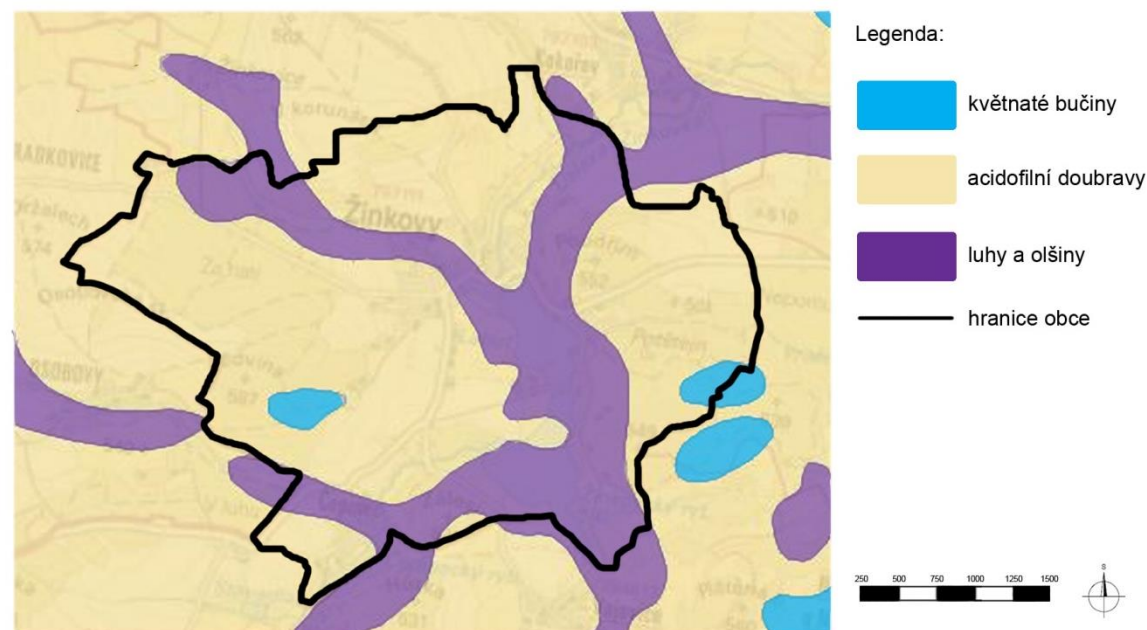
Potenciální vegetaci na území zámeckého parku v Žinkovech tvoří acidofilní doubravy (*Genisto germaniceae – Quercion*)(geoportal.gov.cz).

Podél větších vodních toků je charakteristický vegetační pokryv rákosin a ostřicových porostů svazu *Phalaridion arundinaceae*. Pozoruhodná je vegetace vodní se zastoupením vegetace mohutných vzplývavých vodních rostlin svazu *Nymphaeion albae*. Flóra je chudá, s převahou hercynských lesních druhů. Mezi druhy středoevropského lesa jsou charakteristické věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), devěsíl bílý (*Petasites albus*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), zimolez černý (*Lonicera nigra*) a kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*), které doplňují subatlantské typy, jako například kostřava lesní (*Festuca altissima*), sítina kostrbatá (*Juncus squarrosus*), rozchodník huňatý (*Sedum villosum*), štírovník bažinný (*Lotus uliginosus*), vrba plazivá (*Salix repens*), prha arnika (*Arnica montana*) či pcháč různolistý (*Cirsium heterophyllum*). K pozoruhodným druhům slatinných stanovišť patří dále kosatec sibiřský (*Iris sibirica*) a hořec hořepník (*Gentiana pneumonanthe*). Alpský migrant se projevuje pouze okrajově zastoupením dřípatky horské (*Soldanella montana*) a plešky stopkaté (*Willemetia stipitata*). Jsou velmi vzácné a bioregionem migrovaly z Šumavy do Brd (Neuhäuslová et al., 1999).

4.4.7 Rekonstruovaná vegetace

Grafické znázornění rekonstruovaného vegetačního pokryvu dané oblasti nabízí mapa č. 5. Z této mapy vyplývá, že rekonstruovanou přirozenou vegetaci lokality tvoří tyto jednotky: luhy a olšiny, acidofilní doubravy a květnaté bučiny (Mikyška, 1968).

Z hlediska složení a struktury dominuje v acidofilních doubravách dub zimní (*Quercus petraea*), méně často i dub letní (*Quercus robur*). Ve stromovém a keřovém patře jsou místy příměsi břízy bělokoré (*Betula pendula*) a borovice lesní (*Pinus sylvestris*). Kromě zmlazujících jedinců druhů stromového patra se v keřovém patře stále častěji objevuje krušina olšová (*Frangula alnus*). Charakter bylinného a mechového patra určují např. traviny metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), bika bělavá (*Luzula luzuloides*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), bezkolonec modrý (*Molinia caerulea*), různé druhy jestřábníků (*Hieracium* sp.) a keříčky zejména vřes obecný (*Calluna vulgaris*) a brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*). Běžně se také vyskytují četné druhy terikolních mechů, které jsou jinak v listnatých lesích vzácné. Acidofilní doubravy se vyskytují na kyselých půdách, zpravidla na kambizemích vznikajících na minerálně chudých silikátových horninách v nížinných oblastech až ve vyšších pahorkatinách. Tento biotop je v Čechách velmi hojný (Chytrý et al., 2010).

Mapa č. 5: Rekonstruovaná vegetace na území obce Žinkovy (mapy.nature.cz)

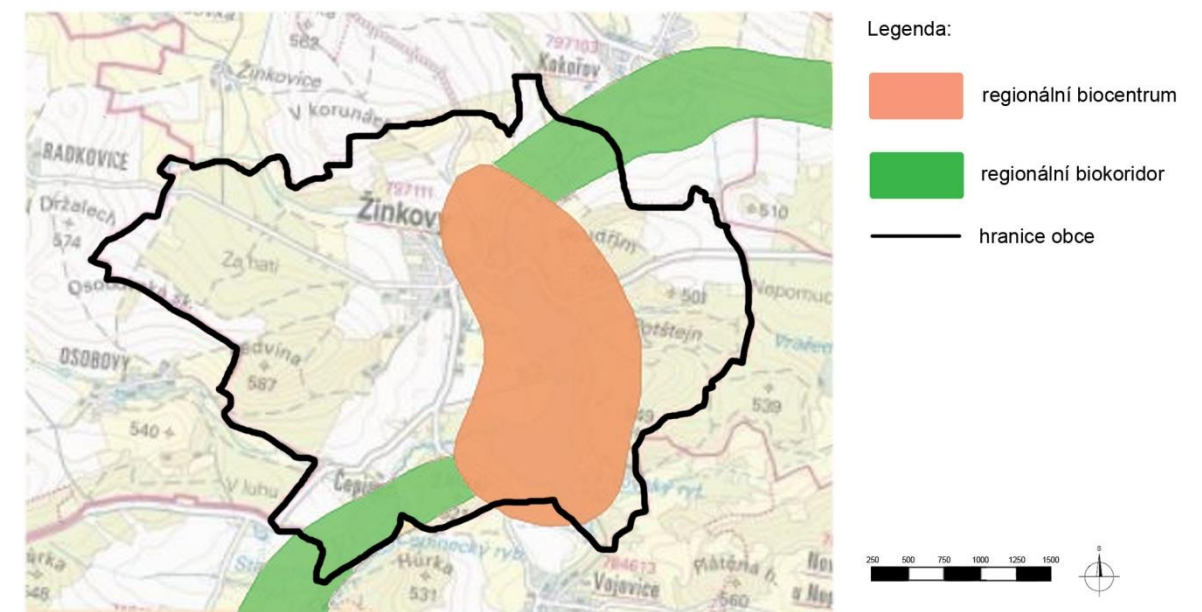
4.4.8 Typologie české krajiny

Podle charakteru reliéfu krajiny řadíme Žinkovy mezi krajiny vrchovin Hercynia. Podle charakteru využití ploch krajiny se jedná o krajinu lesozemědělskou. Většinu území tak tvoří obhospodařované lesy, pastvy a polní kultury. Typologie podle charakteru osídlení krajiny spadá do krajiny vrcholně středověké sídelní krajiny Hercynia (geoportal.gov.cz).

4.4.9 Ochrana přírody

V Plánickém bioregionu je jen pár maloplošných zvláště chráněných území, jako například Národní přírodní rezervace Chejlava a nejbližší k Žinkovům Přírodní památky Vojovická draha a Novoveská draha (Culek et al., 2013).

V Žinkovech se nachází čtyři dílčí úseky prvků územní ekologické stability (viz mapa č. 6), které zasahují přímo do řešeného území. Celý zámecký park i s rybníkem a částí obce jsou v regionálním biocentru č. 861 - Žinkovský rybník. Dále se zde vyskytuje regionální biokoridor č. RK 265 Chudinka – Žinkovský rybník a RK 266 Žinkovský rybník – V rybníce, umožňující především migraci organismů mezi biocentry. Tento biokoridor zde představuje řeka Úslava a její doprovodná vegetace. Kolem řešeného jsou částečně až plně funkční migračně významné lokality. Soustava chráněných oblastí Natura 2000 do území nezasahuje (mapy.nature.cz).

Mapa č. 6: ÚSES v rámci území obce Žinkovy (mapy.nature.cz)

5. Vlastní projekt

5.1 Analytická část

5.1.1 Širší vztahy

Městys Žinkovy se nachází na jihozápadě Čech, v Plzeňském kraji. Vzdálenost od města Plzeň je přibližně 35 km, 8 km západně od menšího města Nepomuk. Dalšími blízkými městy s vyšší občanskou vybaveností jsou Klatovy a Přeštice. Žinkovy leží na hranicích okresů Klatovy a Plzeň – jih, do kterého spadají a jsou součástí sdružení obcí mikroregionu Nepomucko. Mikroregion má za cíl zkvalitnit infrastrukturu, občanskou vybavenost obcí, přispívat k rozvoji vzdělávání, cestovního ruchu či záchraně kulturního dědictví. Územím protéká řeka Úslava, která vytéká z rybníku Labuť. Žinkovy leží v nadmořské výšce 464 m n. m., v oblasti především zemědělské a rekreační.

Kulturní dominantou Žinkov je kostel svatého Václava na návsi a především nemovitá kulturní památka - zámek, který byl přestavěn do pseudorenesanční podoby. Součástí zámku je přírodní park, který se rozprostírá na východním břehu 62 hektarového rybníka, patřícího Klatovskému rybářství. (viz příloha č. 1)

5.1.2 Vlastnické vztahy

Veškeré parcely celého zámeckého areálu jsou od roku 2007 v soukromém vlastnictví firmy Crown Estates s.r.o. Od března letošního roku má resort nového investičního manažera, pana Johna B. Voyestera. Jedinou výjimkou je komunikace II. třídy, která tvoří hranici mezi parkem a lesem. Tato komunikace je majetkem městyse Žinkovy.

5.1.3 Inventarizace

K inventarizaci zámeckého parku v Žinkovech byla využita metoda dle Machovce (1982). Sadovnická inventarizace a klasifikace dřevin je důležitá z hlediska kvalifikovaného zachování porostů.

K měření je nutné mít k dispozici pracovní mapu, pro přehlednost nejlépe v měřítku 1:500. Dále je třeba stanovit stupeň podrobnosti, tedy jak vysoký podíl dřevin bude zaměřován jednotlivě a jaký podíl dřevin bude zahrnut do porostů.

Každá dřevina musí být rodově a druhově určena. Pokud nelze určit druh (je buď unikátní, nebo inventarizace probíhá v období, kdy jej není možné bezpečně odlišit), označí se alespoň rodově podle

botanické nomenklatury s přívlastkem sp. (species). V případě kultivarů se označí i jeho přesný název. Určení kultivarů bývá někdy obtížné, proto stačí uvedení o kultivaru určitého typu, jako například sloupovitý, převislý atd. Přesné druhové určení je důležité především proto, že na jeho základě se řeší jakékoliv zásahy do porostu. V případě, kde by měření dřevin bylo příliš pracné, porosty hodnotíme jako soubory dřevin. Takové soubory jsou více či méně druhově jednotné. V tabulkách se uvádí podílové zastoupení jednotlivých zjištěných kategorií v procentech a jsou označeny velkými písmeny.

Jednotlivě inventovaná dřevina musí být samostatně změřena a uvedena v inventarizační tabulce. U každého stromu byly zachyceny tyto hodnoty:

a) Obvod kmene: měří se ve výšce 1,3 m, hodnota je uvedena v centimetrech

b) Výška dřeviny: odhadem (0 – 2 m, 2 – 4 m, 4 – 6 m, 6 – 8 m, 8 – 10 m, dále po pěti metrech 10 -15 m, 15 – 20 m, 20 -25 m)

c) Věková kategorie: zjišťování věkové kategorie bývá někdy velmi obtížné, a to v případě, že nejsou k dispozici data o době založení porostu. Pro praktický účel postačí, jsou-li dřeviny řazeny ve věku po 20 letech, u starších je rozmezí větší (0 - 20, 20 - 40, 40 - 60, 60 - 100, 100 a více)

d) Sadovnická hodnota: komplexní posouzení zdravotního stavu, perspektiv vývoje a vzhledových vlastností. Tento údaj v zásadě shrnuje všechny kvality dřevin. Definuje účinnost jako účelovou a funkční složku přírodní části životního prostředí. Nejlepší dřeviny jsou hodnoceny číslem 5, nejméně hodnotné číslem 1.

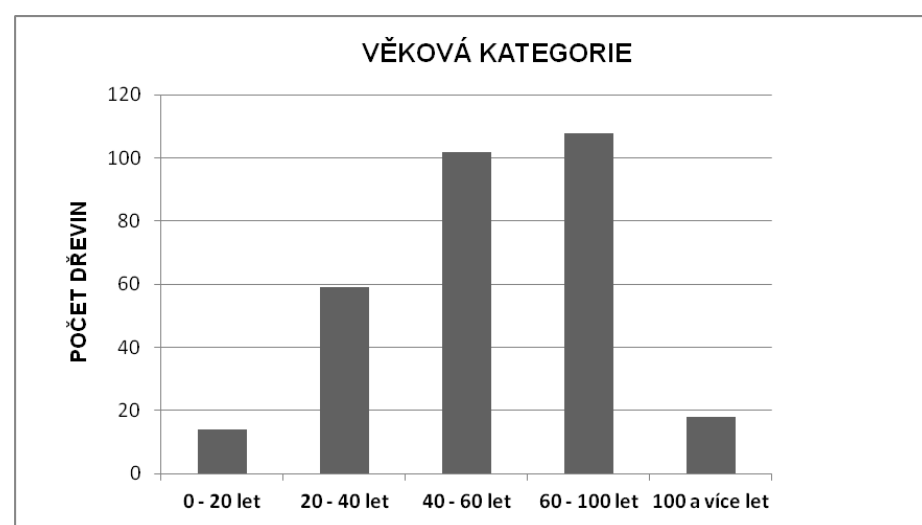
V poznámce se popisují další důležité, v předcházejících bodech neuvedené hodnoty tak, aby bylo možno dřeviny a jejich porosty vyhodnotit z hlediska jejich budoucího vývoje co nejpřesněji (Machovec, 1982).

5.1.3.1 Výsledky inventarizace

Inventarizace dřevin (viz příloha 2) byla provedena v měsíci září roku 2014. K porovnání zachovalé vegetace byla poskytnuta data z roku 2008, kdy byl park výrazně zarostlý. V následujících dvou letech byla provedena důkladná probírka hustého porostu celého areálu – od budovy zámku až po pláž. Byly odstraněny dřeviny, které především ze zdravotního a bezpečnostního hlediska nevyhovovaly. Porost byl zredukován přibližně o 25 %.

V parku jsou dřeviny spadající do všech věkových kategorií. Z grafu č. 5 vyplývá, že se zde stále nachází dřeviny, které byly vysázeny na počátku 19. století, kdy byl park nejvíce upravován do víceméně dnešní podoby. V tomto věkovém rozhraní 60 – 100 let se nejvíce objevují jehličnaté a dlouhověkové listnaté dřeviny, jako například lípa srdčitá a velkolistá (*Tilia cordata*, *Tilia platyphyllos*), javor klen

(*Acer pseudoplatanus*) nebo buk lesní (*Fagus sylvatica*). Druhou nejvíce zastoupenou skupinou jsou stromy ve věku 40 – 60 let. Následují dřeviny v rozmezí 20 – 40 let. Lipová alej lemující severní příjezdovou cestu k zámku byla založena již v 18. století a řadí se do kategorie 100 a více let. Některé exempláře mají kmeny obrovských rozměrů dokazující jejich vysoký věk. Kategorii 0 – 20 let představují nejčastěji keřové porosty či nálety.

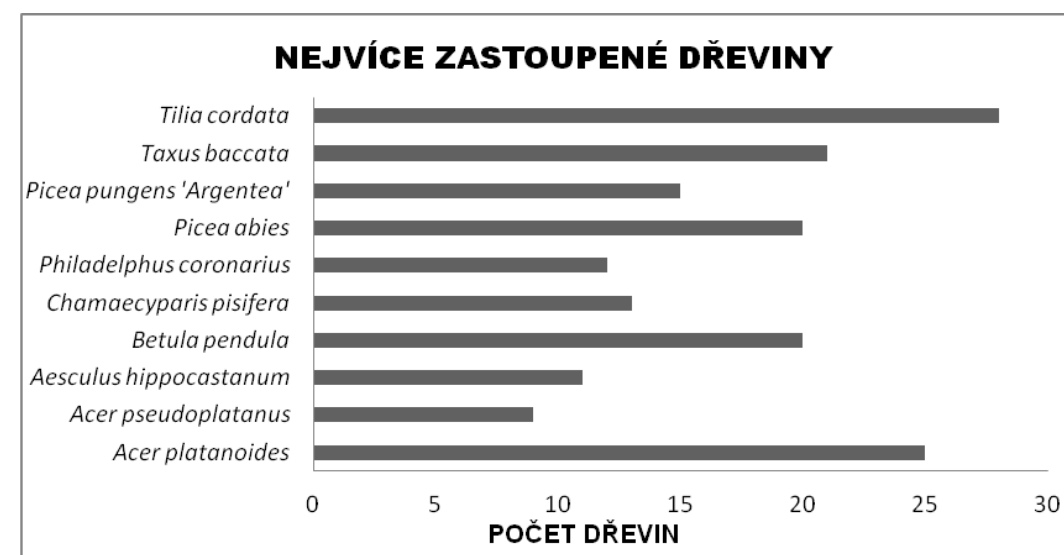
Graf č. 5: Vyhodnocení věkových kategorií dřevin

Graf č. 6 zobrazuje zastoupení jednotlivých sadovnických hodnot od 1 do 5. Největší počet dřevin byl ohodnocen číslem 4 a 5, tedy do kategorie velmi hodnotných dřevin, které by měly být v parku zachovány a odstraněny jen ve výjimečném případě. Sadovnická hodnota 1 a 2 se v parku příliš nevyskytuje. Jeden bod dostalo pouze pár dřevin určených k pokácení. Jedná se o čtyři stromy, které jsou zcela suché. Vegetační porost parku je celkově v dobrém stavu.

Graf č. 6: Vyhodnocení sadovnických hodnot

Zastoupení jednotlivých druhů v grafu č. 7 zobrazuje, že druhem s nejvyšším výskytem je lípa srdčitá (*Tilia cordata*), javor mléč (*Acer platanoides*), z jehličnatých tis červený (*Taxus baccata*), smrk ztepilý (*Picea abies*), smrk sivý (*Picea pungens* 'Argentea') nebo cypřišek hrachonosný (*Chamaecyparis pisifera*). Dalšími hojně se vyskytujícími druhy jsou bříza bělokorá (*Betula pendula*), jírovec maďal (*Aesculus hippocastanum*) a javor klen (*Acer pseudoplatanus*). Z keřů se nejčastěji objevuje pustoryl věncový (*Philadelphus coronarius*).

Graf č. 7: Zastoupení druhů s největším výskytem

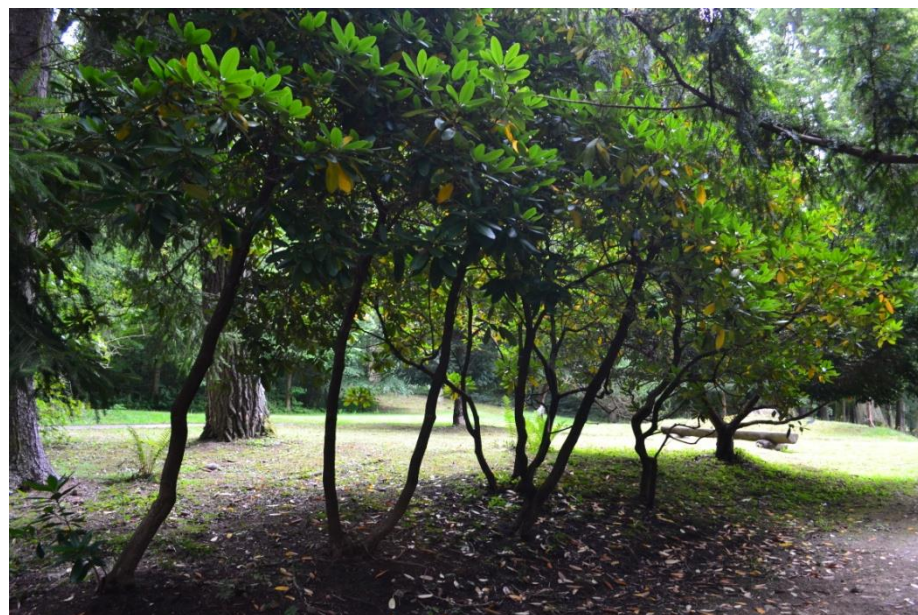
Vegetace podél pobřeží byla hodnocena jako skupina. Hladina rybníka je v mnoha místech o 3 – 5 metrů v nižší nadmořské výšce než terén parku, který se směrem k vodní hladině příkře svažuje. Plocha porostu je tím pádem pro měření dřevin hůře dostupná, případně na sráz nelze ani vstoupit. V inventarizační tabulce má tento soubor zeleně označení písmene A. Největší zastoupení zde mají tyto druhy: javor mléč (*Acer platanoides*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), dub letní (*Quercus robur*) a lípa srdčitá (*Tilia cordata*).

Obrázek č. 8: Detail listů liliovníku tulipánokvětého - *Liriodendron tulipifera*
(autor Lenka Pomahačová, září 2014)

Obrázek č. 10: Kultivar smrku ztepilého – *Picea abies* 'Inversa'
(autor Lenka Pomahačová, září 2014)

Obrázek č. 9: Skupina pěnišníků vysázených podél pěšiny
(autor Lenka Pomahačová, září 2014)

Obrázek č. 11: Skupinová výsadba jehličnatých dřevin pod nádvořím
(autor Lenka Pomahačová, září 2014)

5.1.3.2 Inventarizační tabulky (tab. č. 5 - 10)

Číslo dřeviny	Název dřeviny		Obvod kmene (cm)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
	latinský název	český název					
1	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	455	20 - 25	100 a více	4	
2	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	286	20 - 25	100 a více	5	
3	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	350	20 - 25	100 a více	4	
4	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	245	20 - 25	100 a více	5	
5	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	151	20 - 25	60 - 100	4	
6	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	316	20 - 25	100 a více	4	
7	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	117	20 - 25	60 - 100	4	
8	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	270	20 - 25	100 a více	5	
9	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	241	20 - 25	100 a více	5	
10	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	240	20 - 25	100 a více	3	
11	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	218	20 - 25	100 a více	4	
12	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	227	20 - 25	100 a více	3	
13	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	280	20 - 25	100 a více	3	
14	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	189	20 - 25	100 a více	4	
15	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	250	20 - 25	100 a více	5	
16	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	239	20 - 25	100 a více	4	
17	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	346	20 - 25	100 a více	5	
18	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	200	20 - 25	100 a více	4	
19	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	166	20 - 25	100 a více	4	
20	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	205	20 - 25	100 a více	4	
21	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	115	20 - 25	60 - 100	3	klíněnka jírovcová
22	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	160	20 - 25	60 - 100	3	klíněnka jírovcová
23	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	177	20 - 25	60 - 100	3	klíněnka jírovcová
24	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	255	20 - 25	60 - 100	5	
25	<i>Acer rubrum</i>	javor červený	161	20 - 25	40 - 60	5	
26	<i>Abies nordmanniana</i>	jedle kavkazská	225	20 - 25	60 - 100	5	
27	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	204	20 - 25	60 - 100	5	
28	<i>Corylus colurna</i>	líška turecká	90	15 - 20	40 - 60	3	
29	<i>Picea abies</i> 'Inversa'	smrk ztepilý	100	15 - 20	60 - 100	4	
30	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	42	15 - 20	20 - 40	1	suchý strom
31	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	220	20 - 25	60 - 100	5	
32	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	98	15 - 20	40 - 60	4	
33	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	225	20 - 25	60 - 100	4	
34	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	195	20 - 25	60 - 100	5	
35	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	200	20 - 25	60 - 100	5	
36	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	271	20 - 25	60 - 100	4	
37	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	230	20 - 25	60 - 100	5	
38	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	220	20 - 25	60 - 100	3	
39	<i>Liriodendron tulipifera</i>	liliovník tulipánokvětý	320	20 - 25	60 - 100	5	
40	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	100	10 - 15	20 - 40	5	
41	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	243	10 - 15	60 - 100	4	dva kmeny
42	<i>Rhododendron hybridum</i>	pěníšník		4 - 6	60 - 100	5	
43	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	195	20 - 25	60 - 100	4	
44	<i>Picea omorika</i>	smrk omorika	85	15 - 20	60 - 100	5	
45	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	100	15 - 20	40 - 60	1	suchý strom
46	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	248	20 - 25	60 - 100	3	
47	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	167	20 - 25	60 - 100	3	
48	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	84	15 - 20	40 - 60	4	
49	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	96	15 - 20	40 - 60	1	suchý strom
50	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	37	4 - 6	60 - 100	4	

Číslo dřeviny	Název dřeviny		Obvod kmene (cm)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
	latinský název	český název					
51	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	230	20 - 25	60 - 100	5	
52	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	177	20 - 25	60 - 100	5	
53	<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	48	6 - 8	0 - 20	4	
54	<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	215	20 - 25	60 - 100	4	
55	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	100	15 - 20	40 - 60	5	
56	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	68	15 - 20	40 - 60	4	
57	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	253	20 - 25	60 - 100	4	
58	<i>Rhododendron hybridum</i>	pěníšník			60 - 100	5	skupina keřů
59	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	60	2 - 4	60 - 100	5	
60	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	112	10 - 15	20 - 40	4	
61	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	184	15 - 20	40 - 60	4	
62	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	230	20 - 25	60 - 100	4	
63	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	65	2 - 4	60 - 100	5	
64	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		2 - 4	60 - 100	4	
65	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	108	20 - 25	60 - 100	4	
66	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	95	10 - 15	20 - 40	5	
67	<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	135	10 - 15	40 - 60	4	dva kmeny
68	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	132	15 - 20	40 - 60	5	
69	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	40 - 60	5	
70	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	40 - 60	5	
71	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	40 - 60	5	
72	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	40 - 60	5	
73	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	304	20 - 25	60 - 100	3	
74	<i>Acer monspessulanum</i>	javor francouzský		8 - 10	20 - 40	3	
75	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		4 - 6	20 - 40	4	
76	<i>Viburnum lentago</i>	kalina severoamerická		2 - 4	20 - 40	4	
77	<i>Berberis thunbergii</i>	dříšťál Thunbergův		4 - 6	20 - 40	4	
78	<i>Viburnum lentago</i>	kalina severoamerická		2 - 4	20 - 40	4	
79	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná		8 - 10	20 - 40	4	
80	<i>Acer platanoides</i> 'Dissectum'	javor mléč	126	15 - 20	40 - 60	3	
81	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	184	15 - 20	40 - 60	4	
82	<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	245	10 - 15	40 - 60	4	pět kmenů
83	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	280	15 - 20	40 - 60	5	
84	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	48	8 - 10	40 - 60	4	
85	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	84	10 - 15	60 - 100	4	
86	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	78	10 - 15	60 - 100	4	
87	<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná		10 - 15	40 - 60	4	keřový porost
88	<i>Tsuga canadensis</i>	jedlovec kanadský	215	20 - 25	60 - 100	5	
89	<i>Tsuga canadensis</i>	jedlovec kanadský	204	20 - 25	60 - 100	5	
90	<i>Tsuga canadensis</i>	jedlovec kanadský	178	20 - 25	60 - 100	5	
91	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	76	15 - 20	40 - 60	4	
92	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	120	15 - 20	40 - 60	5	
93	<i>Philadelphus x virginalis</i>	pustoryl panenský		2 - 4	40 - 60	5	
94	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	300	20 - 25	60 - 100	5	
95	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná		10 - 15	20 - 40	4	
96	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	265	20 - 25	60 - 100	5	
97	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	273	20 - 25	60 - 100	5	
98	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	40	10 - 15	20 - 40	5	
99	<i>Fraxinus excelsior</i> 'Pendula'	jasan ztepilý	285	15 - 20	60 - 100	3	
100	<i>Rhus typhina</i>	škumpa očetná	38	4 - 6	40 - 60	4	vícekmenný

Číslo dřeviny	Název dřeviny		Obvod kmene (cm)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
	latinský název	český název					
101	<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný	30	4 - 6	20 - 40	5	
102	<i>Philadelphus coronarius</i>	pusotryl věncový		2 - 4	20 - 40	4	keřový porost
103	<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný	35	2 - 4	0 - 20	4	
104	<i>Fagus sylvatica</i> 'Purpurea'	buk lesní	206	20 - 25	60 - 100	5	
105	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	253	20 - 25	60 - 100	4	
106	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	310	20 - 25	60 - 100	5	
107	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	390	20 - 25	60 - 100	4	
108	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	60 - 100	5	keřový porost
109	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	214	20 - 25	60 - 100	5	
110	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	182	20 - 25	60 - 100	5	
111	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	237	20 - 25	60 - 100	5	
112	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	177	20 - 25	60 - 100	5	
113	<i>Philadelphus coronarius</i> , <i>Spiraea x vanhouttei</i>	pusotryl věncový, tavalník van Houtteův		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
114	<i>Abies grandis</i>	jedle obrovská	120	15 - 20	60 - 100	5	
115	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		2 - 4	40 - 60	5	
116	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	183	4 - 6	40 - 60	5	
117	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		4 - 6	20 - 40	4	keřový porost
118	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		4 - 6	20 - 40	4	keřový porost
119	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	195	20 - 25	60 - 100	4	
120	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	218	20 - 25	60 - 100	5	
121	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	tavalník van Houtteův		2 - 4	20 - 40	5	keřový porost
122	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	150	20 - 25	40 - 60	5	
123	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	146	20 - 25	40 - 60	5	
124	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	100	2 - 4	40 - 60	4	vícekmenný
125	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	35	2 - 4	40 - 60	4	
126	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	217	15 - 20	40 - 60	3	
127	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	127	15 - 20	40 - 60	5	dva kmenný
128	<i>Viburnum lantana</i>	kalina tušalaj		4 - 6	20 - 40	5	keřový porost
129	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	195	20 - 25	60 - 100	5	
130	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		2 - 4	40 - 60	4	keřový porost
131	<i>Berberis thunbergii</i>	dřišťál Thunbergův		2 - 4	20 - 40	5	keřový porost
132	<i>Thuja plicata</i> 'Zebrina'	zerav řasnatý	208	10 - 15	60 - 100	5	tři kmenný
133	<i>Thuja plicata</i> 'Zebrina'	zerav řasnatý	150	10 - 15	60 - 100	5	dva kmenný
134	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	308	20 - 25	60 - 100	5	
135	<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	198	20 - 25	60 - 100	5	
136	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	173	15 - 20	40 - 60	4	
137	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	146	20 - 25	40 - 60	5	
138	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	135	15 - 20	40 - 60	5	
139	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	65	10 - 15	40 - 60	5	
140	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	90	15 - 20	40 - 60	4	
141	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	100	10 - 15	40 - 60	3	
142	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	72	10 - 15	40 - 60	3	
143	<i>Chamaecyparis pisifera</i> 'Filifera Aurea'	cypřišek hrachonosný	47	10 - 15	40 - 60	5	čtyři kmenný
144	<i>Chamaecyparis pisifera</i> 'Squarrosa'	jalovec obecný		6 - 8	40 - 60	4	keřový porost
145	<i>Picea pungens</i> 'Glauca'	smrk pichlavý	140	15 - 20	60 - 100	5	
146	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	83	10 - 15	40 - 60	5	
147	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	152	20 - 25	60 - 100	4	
148	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	150	20 - 25	60 - 100	5	
149	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní		10 - 15	60 - 100	4	živý plot
150	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	128	20 - 25	60 - 100	3	

Číslo dřeviny	Název dřeviny		Obvod kmene (cm)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
	latinský název	český název					
151	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	220	20 - 25	60 - 100	4	
152	<i>Quercus robur</i>	dub letní	247	20 - 25	60 - 100	5	
153	<i>Quercus robur</i>	dub letní	130	15 - 20	40 - 60	5	
154	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	170	15 - 20	60 - 100	5	
155	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	73	15 - 20	40 - 60	4	
156	<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	64	10 - 15	20 - 40	4	čtyři kmeny
157	<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	140	15 - 20	60 - 100	5	
158	<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	140	15 - 20	60 - 100	5	
159	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	152	20 - 25	60 - 100	4	
160	<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	125	10 - 15	20 - 40	5	
161	<i>Ulmus glabra</i>	jilm horský	90	15 - 20	20 - 40	4	
162	<i>Forsythia x intermedia</i>	zlatice prostřední		2 - 4	20 - 40	4	keřový porost
163	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	86	15 - 20	40 - 60	4	
164	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	150	20 - 25	40 - 60	5	
165	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	65	15 - 20	40 - 60	2	
166	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	88	15 - 20	40 - 60	4	
167	<i>Tsuga canadensis</i>	jedlovec kanadský	102	15 - 20	60 - 100	5	
168	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	150	20 - 25	60 - 100	3	
169	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	78	15 - 20	40 - 60	5	
170	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	75	15 - 20	40 - 60	5	
171	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	87	15 - 20	40 - 60	4	
172	<i>Picea pungens</i>	smrk pichlavý	72	15 - 20	40 - 60	5	
173	<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	146	20 - 25	60 - 100	5	
174	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	120	15 - 20	40 - 60	5	
175	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	142	15 - 20	40 - 60	5	
176	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	103	15 - 20	20 - 40	5	
177	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	100	15 - 20	20 - 40	5	
178	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	70	10 - 15	20 - 40	5	
179	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	118	15 - 20	40 - 60	4	
180	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	142	15 - 20	20 - 40	5	
181	<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná		10 - 15	20 - 40	4	keřový porost
182	<i>Cotoneaster sp.</i>	skalník	40	4 - 6	20 - 40	5	převislý kultivar
183	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	145	15 - 20	60 - 100	5	
184	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	158	15 - 20	60 - 100	5	
185	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	145	15 - 20	60 - 100	5	
186	<i>Juniperus chinensis</i>	jalovec čínský		2 - 4	40 - 60	4	
187	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	164	20 - 25	60 - 100	5	
188	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		2 - 4	40 - 60	4	keřový porost
189	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův		2 - 4	20 - 40	5	keřový porost
190	<i>Fagus sylvatica</i> 'Pendula'	buk lesní	70	15 - 20	40 - 60	5	
191	<i>Quercus robur</i>	dub letní	54	8 - 10	20 - 40	4	
192	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	52	8 - 10	20 - 40	5	
193	<i>Ulmus glabra</i> 'Pendula'	jilm horský	95	10 - 15	20 - 40	4	
194	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	50	10 - 15	20 - 40	4	
195	<i>Fagus sylvatica</i> 'Atropunicea'	buk lesní	120	15 - 20	60 - 100	5	
196	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	65	8 - 10	20 - 40	4	
197	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	45	8 - 10	20 - 40	4	
198	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	125	20 - 25	60 - 100	5	
199	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	80	15 - 20	60 - 100	1	suchý strom
200	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	144	15 - 20	60 - 100	5	

Číslo dřeviny	Název dřeviny		Obvod kmene (cm)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
	latinský název	český název					
201	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	100	15 - 20	60 - 100	5	
202	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	103	20 - 25	60 - 100	5	
203	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		2 - 4	60 - 100	5	skupina keřů
204	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		2 - 4	60 - 100	5	skupina keřů
205	<i>Tsuga canadensis</i>	jedlovec kanadský	115	15 - 20	60 - 100	4	
206	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	85	15 - 20	40 - 60	5	
207	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	148	15 - 20	40 - 60	4	
208	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	110	15 - 20	40 - 60	5	
209	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	134	20 - 25	40 - 60	5	
210	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	162	20 - 25	60 - 100	5	
211	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův		0 - 2	0 - 20	3	skupina keřů
212	<i>Juniperus sabina</i>	jalovec chvojka		2 - 4	40 - 60	4	skupina keřů
213	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	105	15 - 20	40 - 60	5	
214	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	92	15 - 20	40 - 60	3	
215	<i>Fraxinus excelsior</i> 'Pendula'	jasan ztepilý	70	15 - 20	40 - 60	4	
216	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	52	10 - 15	20 - 40	4	
217	<i>Viburnum lantana</i>	kalina tušalaj		0 - 2	0 - 20	3	skupina keřů
218	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	185	15 - 20	40 - 60	4	dva kmeny
219	<i>Fraxinus excelsior</i> 'Pendula'	jasan ztepilý	103	15 - 20	40 - 60	5	
220	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	118	15 - 20	60 - 100	5	
221	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	127	15 - 20	60 - 100	5	
222	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	86	15 - 20	60 - 100	5	
223	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	100	15 - 20	60 - 100	5	
224	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	104	15 - 20	60 - 100	5	
225	<i>Abies concolor</i>	jedle ojíňená	154	20 - 25	60 - 100	5	
226	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	38	10 - 15	20 - 40	4	
227	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	45	10 - 15	20 - 40	4	
228	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	65	10 - 15	20 - 40	4	
229	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	183	10 - 15	20 - 40	4	dva kmeny
230	<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	43	4 - 6	20 - 40	4	
231	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	155	20 - 25	60 - 100	4	
232	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	160	20 - 25	60 - 100	5	
233	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	48	15 - 20	40 - 60	5	dva kmeny
234	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	86	10 - 15	20 - 40	3	
235	<i>Picea pungens</i> 'Argentea'	smrk pichlavý	73	10 - 15	20 - 40	4	
236	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	160	15 - 20	40 - 60	5	
237	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	148	15 - 20	40 - 60	5	
238	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	63	10 - 15	20 - 40	4	
239	<i>Acer negundo</i>	javor jasanolistý	145	10 - 15	20 - 40	4	vícekmén
240	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	28	6 - 8	20 - 40	4	
241	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	30	6 - 8	20 - 40	4	
242	<i>Forsythia x intermedia</i>	zlatice prostřední		0 - 2	0 - 20	4	skupina keřů
243	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	86	15 - 20	60 - 100	5	
244	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	30	10 - 15	20 - 40	4	
245	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	48	8 - 10	20 - 40	4	
246	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	38	8 - 10	20 - 40	4	
247	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	245	20 - 25	60 - 100	3	
248	<i>Juniperus chinensis</i>	jalovec čínský		2 - 4	40 - 60	4	skupina keřů
249	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	70	10 - 15	40 - 60	4	
250	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	115	10 - 15	40 - 60	5	

Číslo dřeviny	Název dřeviny		Obvod kmene (cm)	Výška dřeviny (m)	Věk	Sadovnická hodnota	Poznámka
	latinský název	český název					
251	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův		2 - 4	20 - 40	4	skupina keřů
252	<i>Pinus nigra</i>	borovice černá	260	20 - 25	60 - 100	5	
253	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	105	15 - 20	60 - 100	4	
254	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	58	15 - 20	20 - 40	4	
255	<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	62	15 - 20	20 - 40	4	
256	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	135	15 - 20	60 - 100	4	
257	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	208	15 - 20	60 - 100	4	
258	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	52	10 - 15	40 - 60	2	
259	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	48	10 - 15	40 - 60	4	
260	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	57	10 - 15	40 - 60	3	
261	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	55	10 - 15	40 - 60	4	
262	<i>Juniperus communis</i> 'Hibernica'	jalovec obecný	32	6 - 8	40 - 60	4	
263	<i>Juniperus chinensis</i>	jalovec čínský		2 - 4	40 - 60	5	skupina keřů
264	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	45	10 - 15	40 - 60	3	
265	<i>Juniperus communis</i> 'Hibernica'	jalovec obecný	36	8 - 10	40 - 60	4	
266	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	51	10 - 15	40 - 60	4	
267	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	48	10 - 15	40 - 60	3	
268	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	50	10 - 15	40 - 60	3	
269	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	51	10 - 15	40 - 60	4	
270	<i>Juniperus chinensis</i>	jalovec čínský		0 - 2	40 - 60	4	skupina keřů
271	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>	cypřišek Lawsonův	52	10 - 15	40 - 60	4	sloupovitý kultivar
272	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>	cypřišek Lawsonův	45	10 - 15	40 - 60	4	sloupovitý kultivar
273	<i>Juniperus chinensis</i>	jalovec čínský		0 - 2	40 - 60	4	skupina keřů
274	<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný		10 - 15	40 - 60	5	keř
275	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	76	15 - 20	40 - 60	4	ve vodě
276	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	170	15 - 20	60 - 100	4	
277	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	100	10 - 15	40 - 60	4	
278	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	138	20 - 25	40 - 60	5	
279	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	96	15 - 20	40 - 60	5	
280	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	127	15 - 20	60 - 100	4	
281	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	118	20 - 25	60 - 100	4	
282	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	106	20 - 25	60 - 100	5	
283	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	120	20 - 25	60 - 100	5	
284	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	162	20 - 25	40 - 60	5	
285	<i>Juniperus virginiana</i> 'Tripartita'	jalovec virginský		2 - 4	40 - 60	4	skupina keřů
286	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
287	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	40 - 60	5	vícekmén
288	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		2 - 4	20 - 40	5	skupina keřů
289	<i>Corylus avellana</i> , <i>Philadelphus coronarius</i>	líška obecná, pustoryl věncový		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
290	<i>Euonymus europaeus</i> , <i>Philadelphus coronarius</i>	brslen evropský, pustoryl věncový		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
291	<i>Philadelphus coronarius</i> , <i>Syringa vulgaris</i>	pustoryl věncový, šeřík obecný		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
292	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
293	<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný		2 - 4	0 - 20	5	
294	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní		15 - 20	40 - 60	4	skupina stromů
295	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
296	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový		2 - 4	0 - 20	4	skupina keřů
297	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	20 - 40	5	skupina keřů
298	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	20 - 40	5	skupina keřů
299	<i>Taxus baccata</i>	tis červený		4 - 6	40 - 60	5	skupina keřů
300	<i>Picea glauca</i> 'Conica'	smrk sivý	25	2 - 4	20 - 40	5	
301	<i>Picea glauca</i> 'Conica'	smrk sivý	25	2 - 4	20 - 40	4	
302	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův		0 - 2	40 - 60	4	živý plot

označení porostu	Názvy dřevin		Zastoupení %
	latinský název	český název	
A	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	12
	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	10
	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	12
	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	7
	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	5
	<i>Corylus colurna</i>	líška turecká	3
	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	9
	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	2
	<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	9
	<i>Quercus robur</i>	dub letní	10
	<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	6
	<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	3
	<i>Tilia cordata</i>	lipa srdčitá	12

Tab. č 11 Druhy hodnocené v rámci skupiny pobřežní vegetace

5.1.4 Současný stav

Zámecký park, o rozloze přibližně 14 ha, je ze západní strany ohraničen lesem, ve kterém se nachází turistické body, jako jsou zbytky zříceniny hradu Potštejna, Obrovo hradiště a Žinkovský templ. Z východní strany je celé území obklopeno rybníkem Labuť.

Do zámeckého areálu je možno využít čtyř příjezdových cest. Hlavní cesta s lipovou alejí vede severně z obce Žinkovy až k parkovišti před budovou restaurace. Od této hlavní komunikace odbočuje cesta, která dále pokračuje jižně po hranici parku a lesa až do sousední vesnice. Další příjezdová cesta vede ze západu k zámeckému mostu, jehož technický stav ale neumožňuje příjezd až k samotnému zámku. Pro pěší je vstup na vlastní nebezpečí. Poslední možností je přístup z jižní části parku, z málo frekventované komunikace vedoucí ze sousedních Vojovic. Terén parku je vlnitý, ale v zásadě postupně z jihu k severu pozvolna stoupá. Výškový rozdíl je přibližně 18 m a v některých částech je řešen pomocí schodiště.

Řešený park je založen na principu přírodního krajinářského stylu, čemuž odpovídají rozvolněné skupinové výsadby, nepravidelné tvary, volný přechod parku na okolní les a na jihu území na luční porost. Nejpozoruhodnější exemplář z listnatých dřevin je liliovník tulipánokvětý (*Liriodendron tulipifera*). Nalezneme zde i červenolisté kultivary buku lesního, a to *Fagus sylvatica* 'Atropunicea' a *Fagus sylvatica* 'Purpurea'. Skladbu listnatých stromů vhodně doplňují jehličnany, jako například kultivar smrku pichlavého (*Picea pungens* 'Argentea'), jedle ojiněná (*Abies concolor*) či jeden zástupce smrku omorika (*Picea omorika*). Jednotnou skupinu tvoří vegetace při pobřeží s podstatnou převahou listnatých dřevin. Květinové záhony v samotném parku chybí. Dva záhony umístěné před parkovištěm, při hlavní příjezdové cestě, nejsou využité. Cestní síť jsou řešeny jako pěšiny a v některých úsecích jsou patrné zbytky po vysypání jemným štěrkem nebo pískem. Prostranství před průčelím zámku je taktéž vysypáno jemným štěrkem a zcela bez jakýchkoliv výsadeb, jak tomu bývalo dříve. Na východní straně od průčelí je schodiště půlkruhového tvaru, které řeší výškový rozdíl mezi terénem parku a budovou zámku. Ve středu půlkruhu je pomník padlých za druhých světové války. Tam, kde v parku vzniká mírnější stoupání, jsou cesty doplněny o betonové stupně. Je to cesta k bungalovům a cesta pod větvemi tisů, díky kterým zde vzniká temnější ulička. Další schodiště jsou umístěna u obdélníkového travnatého prostoru obklopeného živým jehličnatým plotem.

Park není oplocen a volně navazuje na okolní krajinu. Veřejnosti je volně přístupný po celý rok, ale jelikož zde probíhají stavební úpravy zámku, mohou nastat různá omezení. Nyní se opravuje nádvoří, a tak je obeháno lešením.

Součástí areálu jsou také správní budovy společnosti a restaurace (bývalé konírny), která bývá v letních měsících denně otevřena. Součástí tohoto prostoru je i malé dřevěné podium, které je určeno k vystupování hudebních skupin a konají se zde i svatební obřady.

V jižní části parku jsou postaveny bungalovy. Od roku 2010 postupně dochází k jejich rekonstrukci, aby se navýšila kapacita ubytování. Nyní je opraveno 7 bungalovů. Rekreativci mohou využít půjčovnu lodiček, šlapadel či člunů, která je umístěna na břehu rybníka, naproti vchodu do restaurace. Na území jsou i technické budovy, a to čistička odpadních vod a dnes již nefunkční vodárna.

Veškerý mobiliář se skládá z kašny, laviček, odpadkových košů, popelnic, květináčů a pouličních lamp. Místa k posezení jsou v některých částech parku umístěna podél cest. Jedna lavička se nachází jihovýchodně od zámecké budovy, poblíž liliovníku tulipánokvětého. Tři jsou umístěny na půlkruhové placi nad bývalou růžovou zahradou, odkud je ještě částečně zachován výhled na zámek. Tento výhled však postupně zarůstá okolní výsadbou tisů červených. Posezení je také možné při cestě kolem bývalé vodárny. Další dvě lavičky jsou naproti bungalovům v blízkosti červeného buku a poslední dvě u pláže pod břízami. Po celém území jsou rozmístěny odpadkové koše a blízko parkoviště jsou popelnice na tříděný odpad. Podél cesty vedoucí od živého plotu k bungalovům jsou velké betonové květináče, které kdysi v letních měsících byly osázeny pelargoniemi. Dva květináče stejného typu jsou umístěny u schodů u průčelí zámku. Zde také stojí kašna s betonovým podstavcem a kovovou zdobenou konstrukcí. V noci je park osvětlen lampami. (viz příloha č. 3)

5.1.5 Zámecký park v roce 1899

Situace z roku 1899 (viz příloha č. 4) zobrazuje stav zámeckého parku před přeměnou do přírodně krajinářského stylu. Podél hlavní příjezdové cesty je vyznačena, víceméně dodnes zachovaná, lipová alej pocházející z roku 1797. Alej byla vysázena v době, kdy zámek vlastnil František Josef z Vrtby. Tehdejší půdorys areálu dokazuje, že v parku bývaly dříve pravidelně geometricky řešené partie. Tyto tvary, jež byly typické pro barokní období, byly rozmístěny podél východní strany zámecké budovy, a to v podobě záhonů. Dalším pozůstatkem baroka je obdélníková cestní síť s kruhovým středem a pravidelně rozmístěnou výsadbou stromů a keřů. Dnešní budova s restaurací, ubytovacími jednotkami a administrativními prostory majitelů plnila dříve funkci koňských stájí. Východně od stájí býval ovocný sad, na jehož místě byla později postavena další budova a zbylá plocha byla předělána do krajinářské podoby, stejně tak jako celý park.

Nádvoří bývalo zdobeno kruhovým květinovým záhonem, pnoucími rostlinami a menšími travnatými pásy podél budovy. Schodiště nebylo s obloukovým výklenkem, jak je tomu dnes, ale bylo vedeno středem čtvercového vyvýšeného prostoru, který byl ohraničen nižší zídka s kulatými otvory.

Obrázek č. 12: Zámek před přestavbou na konci 19. století. Na nádvoří je patrné původní schodiště a zídka oddělující nádvoří od doprovodné vegetace na pobřeží. (soukromá sbírka paní Breuové)

Od schodiště vedou dva travnaté palouky, které byly osázeny keřovým porostem. Vyvýšená plocha celého nádvoří byla směrem k pobřeží rybníka oddělena zdí, která byla později nahrazena živým plotem.

Obrázek č. 13: Živý plot nahradil kamennou zídka. Snímek byl pořízen v letech 1925 – 1930 (soukromá sbírka paní Breuové)

Obrázek č. 14: Bývalá půjčovna lodiček (<http://zamekzinkovy.cz/>)

Pod nádvořím se line cesta vedoucí k plovárně. Ta byla v průběhu dalších let využívána jako půjčovna lodiček k projížďce po rozlehlém rybníku (obr. č. 14). Pokračováním cestou jižně od plovárny se návštěvník, míjející altán, dostal k zahradnímu domku, který s nejvyšší pravděpodobností sloužil jako obytný dům zahradníka, úschovna náradí a dalších potřebných věcí k údržbě parku a opečování zahrady se zeleninou s rozlohou přibližně 3000 m². Součástí parku v zalesněném území bývala hájovna obklopena oborou. V roce 1896 v ní byl založen chov muflonů a daňků, který byl zrušen kolem roku 1950. Budovy hájovny se dodnes také nezachovaly.

V nejjihnější části území dnešního parku bylo dříve zemědělské pole, které patřilo k panství. Dnes se v těchto místech nachází rekreační budovy – bungalovy a pokračuje zde volně řešený krajinářský park.

5.1.6 Kompoziční a prostorový rozbor

Park byl na počátku 20. století přestavěn do podoby přírodního krajinářského parku. V areálu se ale stále objevují známky po původní zahradě založené v období baroka. Jedná se o zatravněné plochy, které mají pravidelné obdélníkové tvary. Jeden takový travnatý prostor se nachází severovýchodně od budovy zámku, kde byla ještě před deseti lety vypískovaná plocha. Druhý symetricky řešený tvar je umístěn severozápadně od bungalovů. Za majitele Škody zde bývala růžová zahrada. U obou těchto porostů je zachovalá pravidelná liniiová výsadba, ať už v podobě stromořadí nebo živého plotu. Zbytek celého zámeckého parku je řešen volně, nepravidelnou skupinovou výsadbou stromů a přirozeným mírně zvlněným terénem. Na východě přechází v les a na jihu v louku. Západní stranu parku obklopuje rybník.

Hlavní cesta k zámku vede z vesnice Žinkovy a umožňuje příchod k průčelí zámku skrz lipovou alej. Při odbočení z této cesty se návštěvník dostane na turistickou trasu, která vede po hranici zámeckého parku a lesa. Dalšími možnými přístupy jsou z druhé – jižní strany parku a ze západu přes most. Z mostu přes rybník jsou možné pohledy na vodní hladinu, okolní krajinu, zámek i na kostel na návsi. Kamenný most je však ve velmi špatném technickém stavu, což z provozního a estetického hlediska narušuje celkový dojem z místa, a proto byl označen za negativní prvek. Jako další negativní prvek byl označen úsek pod zámeckým nádvořím, kde hranici s rybníkem tvoří z části vybetonovaná cesta s kovovým zábradlím.

V případě řešeného území je zřejmé, že hlavním a jediným bodem zájmu je zámek. Části budovy, především věže, je možno zahlédnout z mnoha míst parku, která leží na pomyslných pohledových osách. Jsou to pohledy od bývalé růžové zahrady a z cestních sítí blížících se směrem k zámku. V některých pozicích však pohledy zarůstají okolní zelení. Na pláži se pozorovateli přes

hladinu vodní plochy otevře výhled na druhý břeh rybníka a mírně vyvýšený terén v dálce. Odtud je také možné vidět malý ostrůvek a druhý břeh rybníka (viz příloha 5).

5.2 Návrhová část

5.2.1 Koncept 1

Příloha č. 6 zobrazuje koncept řešeného území, který vychází z předchozích historických analýz území. Důležitou roli ale hraje také současná podoba parku, a proto by celé navrhované pojetí mělo být spíše volného krajinářského charakteru. Těsné okolí zámku, které by mělo mít reprezentativní vzhled, bude vylepšeno hlavně o květinové záhony. Především volné prostranství před průčelím bude doplněno o výsadbu, aby příchod k zámku působil co nejatraktivněji. Místo obdélníkového tvaru nad schody u kašny se také stane předmětem návrhu. Prostor bude určený k setkávání a odpočinku. O zeleň bude doplněna i část u východního křídla zámecké budovy, jak tomu bývalo v minulém století. Z historických podkladů bude inspirován také návrh na nádvoří. Současný stav cesty pod nádvořím není z estetického hlediska příliš vhodný, a proto bude tato cesta, vedoucí podél rybníka, upravena.

V parku kdysi bývala růžová zahrada, která zde byla vysázena za majitele Karla Škody. Nyní travnatý prostor bude využit k obnově této tematické zahrady a vznikne tak pravidelná výsadba. Zbylé části parku jsou řešeny v přírodním stylu.

Z parku je možné od jihu směrem k severu pohlížet na části zámecké budovy. Některé průhledy však postupně zarůstají obklopující zelení, a proto by bylo zapotřebí je obnovit a nasměrovat tak pohled návštěvníků.

Další místo k odpočinku a k dětským hrám bude navrženo v blízkosti bývalé pláže a ubytovací zóny, která je tvořena dvanácti bungalovy.

Před správními budovami je zahrádka patřící k restauraci a v letních měsících je hojně využívána.

5.2.2 Koncept 2

Druhý koncept (viz příloha č. 7) je založen pouze na historických podkladech. Malé zahrady vznikly kolem zámku už v 18. století. Z té doby se ale žádné dokumenty nedochovaly. Nejstarší zahradní situační plán parku pochází z konce 19. století (viz příloha č. 4), kdy začala rekonstrukce zámecké budovy i parku. Důkazem barokního vlivu jsou v tomto situačním plánu zbytky pravidelně uspořádané skladby vegetačních a architektonických prvků. V konceptu návrhu se tedy počítá se spíše geometrickými a ornamentálními výsadbami, což by vedlo k určitému návratu k původnímu pojetí parku.

Reprezentativní zóna v těsném okolí zámku by byla obohacena o květinovou výsadbu. Dále byl park rozčleněn na místo k setkávání, prostor pro dětské hřiště, plochy přírodně řešených partií, plochy zpevněné. Bungalovy byly označeny jako zóna ubytovací.

Stejně jako v prvním konceptu je nezbytné obnovit, především z důvodu zachování kompozice, hlavní průhled z parku na zámeckou budovu a také pláž. Půjčovna lodiček by v tomto případě zůstala na stávajícím místě.

5.2.3 Studie

K rozpracování studie byl vybrán koncept 1. Ve studii (viz příloha č. 8), která vychází z konceptu, jsou vyznačeny prostory určené k obnově nebo k vytvoření nových funkcí jednotlivých partií. Celé území je pokryto travnatým porostem a ve velké většině volně řešenými skupinami výsadeb stromů a keřů. Květinové patro zde zcela chybí, a to i na místech, která by měla působit atraktivně a více tak návštěvníky lákat. Proto byly navrženy reprezentativní plochy, obklopující zámeckou budovu. Jedná se především o prostor navazující na severní příjezdovou komunikaci. Na něj pak na východní straně navazuje prostor určený k odpočinku a setkávání, kde bude navržena nová výsadba s mobiliářem. Těsně nad schody směrem k mostu vznikne nová pohledová osa. Podél východního křídla budovy bude obnovena cesta, směřující ke schodišti, které zde vyrovnává rozdíl terénu. Cestu bude lemovat porost květin a keřů. Odtud bude moci návštěvník pokračovat v cestě na nádvoří, které bude také doplněno o květinové partery. Z nádvoří je možné se dostat po schodišti k rybníku. Zde je cesta od vodní hladiny oddělena betonem, ve kterém je zalité zábradlí. Vzhled této cesty i samotného zábradlí kazí dojem přírodní krajiny, a proto si toto místo žádá vhodnější ztvárnění.

V parku jsou umístěna dvě odpočívadla půlkruhového a kruhového tvaru. Ve studii jsou označeny jako zpevněné plochy. V současném stavu jsou tyto plochy místy zarostlé trávou a jejich povrch tvoří jen zhutnělá půda. Součástí odpočívadla, nacházejícího se blíž k rybníku (tedy západněji), není žádný mobiliář, a tím pádem postrádá svou funkci.

Do parku bude umístěna zahrada s tematickým celkem, a to zahrada s růžemi. Tato část bude řešena pravidelnou geometrickou výsadbou.

V blízkosti bývalé pláže se vyskytuje ubytovací zóna. Od té povede cesta k poslední řešené úpravě v parku. Vznikne zde dětské hřiště přírodního charakteru a přibudou místa k sezení, neboť s výhledem na rybník a jeho okolí.

Zahrádka, patřící k restauraci, bude ponechána v současném stavu, neboť je v sezóně dosti navštěvovaná a celý její prostor je využit k sezení. Toto místo se také využívá k svatebním obřadům, pro které je nutné zanechat dostatečně volný prostor.

Co se týče cestních sítí, některé místy zarůstají a postupem času zanikají. Proto je nutné zlepšit jejich stávající stav. Zarůstají i některé průhledy na zámek, které by bylo třeba obnovit.

5.2.4 Jednotlivé části návrhu

5.2.4.1 Reprezentativní prostor před hlavním průčelím zámku

Terén před severním křídlem budovy od západu k východu mírně stoupá a výškový rozdíl činí 2 m. V současném stavu se na tomto území nachází jen štěrkový posyp. Prostor bude obohacen o dva záhony s keřovou výsadbou.

Navrhované záhony (viz příloha č. 9) jsou pravidelného kruhovitěho a elipsovitého tvaru. Kruhový půdorys s průměrem 8 m je umístěn pod schody, blízko kašny. Tento prostor bude porostlý půdopokryvným brslenem (*Euonymus fortunei* 'Kewensis'), který dosahuje výšky maximálně 10 cm. Jako soliterní dřevina byl zvolen šeřík obecný (*Syringa vulgaris*), jehož růzovofialové květy budou v jarním období tento prostor zdobit.

Druhý záhon elipsovitého půdorysu má rozměr 16 x 6 m a je umístěn v západní části reprezentativního prostoru. Jeho poloha byla navržena tak, aby byl umožněn přímý průchod z hlavní příchozí cesty na zámecké nádvoří. Vegetační skladba tohoto záhonu bude tvořena keřovým patrem, a to z pěnišníků (*Rhododendron yakushimanum* 'Anilin', *Rhododendron* 'Rose Marie'), pivoněk keřovitých (*Paeonia suffruticosa*) a nízkého keřového podrostu třezalky kališkaté (*Hypericum calycinum*).

5.2.4.2 Obnova cesty u východního křídla

Na východní straně zámecké budovy se nachází volná travnatá plocha. V polovině 20. století zde vedla cesta, podél které byly pravidelné výsadby stromkových růží (viz fotodokumentace – 3. část). Na tomto místě, které se stalo předmětem návrhu, bude hlavním cílem obnovit cestu propojující schodiště. Cestu nebude doplňovat pravidelná výsadba, jak tomu bývalo v minulém století, ale jelikož je koncept celého parku založen na přírodně krajinářském principu zahradní tvorby, byla zvolena výsadba nepravidelná, volná. Cesta bude lemována trvalkami, neboť květinové patro v parku chybí. Dalšími vegetačními prvky budou keře umístěné pod okny zámku. Zámecká okna na této straně budovy jsou

v dostatečné výšce na to, aby keřové porosty nezabraňovaly výhledu ven. Navrhovanými dřevinami jsou zimolez tatarský (*Lonicera tatarica*), kalina pražská (*Viburnum x pragense*), zlatice prostřední (*Forsythia x intermedia*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*), svída bílá (*Cornus alba*) a hortenzie velkolistá (*Hydrangea macrophylla*).

Naproti vchodu do zámku, umístěném vedle velkého rozetového okna kaple, byl navržen půlkruhový záhon s meruzalkou krvavou (*Ribes sanguinea*). Podsadbou meruzalky bude tvořit nízký keřovitý porost stálezeleného brslenu (*Euonymus fortunei* 'Kewensis').

Trvalkový záhon bude osazen těmito druhy: třapatka nachová (*Echinacea purpurea*, *Echinacea purpurea* 'Alba', zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), šušarda klasnatá (*Liatris spicata*), tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*), rmen barvířský (*Anthemis tinctoria*), kamzičník východní (*Doronicum orientale*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*, *Geranium sanguineum* 'Album'), mateřídouška úzkolistá (*Thymus serpyllum*) a zběhovce plazivý (*Ajuga reptans*). Složení trvalkové směsi je navrženo tak, aby květiny kvetly v různých obdobích, čímž by se do prostoru dostala větší dynamičnost. Barevnost byla zvolena do odstínů bílé, žluté, růžové a modré. (viz příloha č. 10)

5.2.4.3 Růžová zahrada

Jedním z návrhu diplomové práce je i obnova tematické zahrady - růžové zahrady, která je umístěna ve střední části parku a v současnosti je pokryta pouze udržovaným travním porostem. Hlavním záměrem je obnovit okrasnou kvetoucí výzdobu tohoto místa, a to vysazením růží (*Rosa* 'Medusa'). Tato růžově kvetoucí odrůda dosahuje výšky 60 cm. Vzdálenost mezi jednotlivými sazenicemi bude 50 cm a dohromady bude vysazeno 130 kusů. V návrhu je umístění výsadby ve dvou pásech od sebe vzdálených 7 metrů. S touto mezerou je počítáno z důvodu pořádání svatebních obřadů.

Západní stranu růžové zahrady obklopuje živý plot z udržovaných zeravů západních (*Thuja occidentalis*). Na východní straně zahrady se terén prudce zvyšuje a vzniká tak svah, na jehož vrcholu se nachází řadová výsadba bříz (*Betula pendula*) lemující silnici. Z růžové zahrady je možný výhled jak na samotnou zámeckou budovu, tak i na zámecké vily – bungalovy, od kterých je vzdálena zhruba 100 m. Celý obdélníkový prostor růžové zahrady je ohraničen cestami, které budou upraveny a vysypány bílým žulovým kačírskem o frakci 5 – 15 mm. K posezení v této zahradě budou sloužit čtyři lavičky, umístěné po obvodu cestní sítě. (viz příloha č. 11)

5.2.4.4 Místo k setkávání

V prostorách severního křídla zámku (viz příloha č. 12) se na východní straně nachází schodiště, které řeší výškový rozdíl mezi reprezentativní plochou uvítacího prostoru a navrhovaným místem k odpočinku, posezení či setkávání. Před přestavbou zámku na konci 19. století, je z historických podkladů patrné, že na místě návrhu byla pravidelná zahrada. Pojetí návrhu je však volné a neformální, aby se celkovým konceptem a skladbou vegetačních prvků co nejvíce hodilo k přírodnímu charakteru celého parku.

Z vyvýšeného terénu této řešené plochy bude umožněn výhled na celé uvítací prostranství před severním křídlem zámku. To se také stalo předmětem návrhu a budou zde osázeny dva záhony se zelení (viz příloha č. 9), které vytvoří vizuální osu směřující k mostu přes rybník.

Navrženými druhy jsou: šacholan hvězdovitý (*Magnolia stellata*), nízký kultivar tavolníku japonského (*Spiraea japonica* 'Nana'), tavolník van Houtteův (*Spiraea x vanhouttei*), pěnišník přímořský (*Rhododendron ponticum*), plokvětá hortenzie stromečkovitá (*Hydrangea arborescens* 'Annabelle'), hortenzie velkolistá (*Hydrangea macrophylla*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), dříšťál Thunbergův (*Berberis thunbergii*), pustoryl věncový (*Philadelphus coronarius*), bobbkovišeň lékařská (*Prunus laurocerasus*), svída bílá (*Cornus alba*), dřín obecný (*Cornus mas*), kalina obecná (*Viburnum opulus*), tlustonitník klasnatý (*Pachysandra terminalis*) a jako podsadba pod lípu byla zvolena trvalka pomněnkovec velkolistý (*Brunnera macrophylla*).

Vzniknou zde pěšiny se šterkovým povrchem, podél kterých budou umístěny tři odpadkové koše a lavičky. Čtyři lavičky budou pod stávajícími stromy, další čtyři na protilehlé straně před nově navrženou keřovou výsadbou a na půlkruhovém zpevněném prostoru bude umístěno laviček šest. Zbylý terén zůstane travnatý.

5.2.4.5 Pláž a okolí

Rybník už několik let neplní rekreační funkci, ale pouze funkci hospodářskou, estetickou a ekologickou – stabilizační. S ohledem na kvalitu vody není vhodné se zde koupat. Jedním z plánů investora je rybník obnovit do hygienicky a zdravotně nezávadného stavu, a tím pádem by se navýšil počet rekreatantů. V březnu letošního roku se na jihu řešeného území, kde park volně přechází v louku, začal vytyčovat prostor pro volejbalové hřiště.

Zbytek nevyužitá louka bude v návrhu využít k umístění dětských herních prvků přírodního charakteru. Podél cesty, vedoucí z pláže severně k zámku, byl navržen stánek s možností rychlého občerstvení, který by byl využíván jak turisty, tak ubytovanými rekreaty v bungalovech.

Dále byl navržen prostor k letnímu stanování. Kapacita byla stanovena na 12 - 15 stanů. Plocha stanování bude oddělena vegetací od přilehlé komunikace, volejbalového hřiště a ostatní travnaté plochy. Porost budou tvořit tyto dřeviny: javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), kalina obecná (*Viburnum opulus*), tavelka kalinolistá (*Physocarpus opulifolius* 'Summer Wine'). Bude zde také postavena dřevěná budova se sociálním zařízením, která bude napojena na inženýrské sítě vedoucí od bungalovů.

U pláže vznikne přírodní brouzdaliště pro děti. Bude odděleno vegetací mělké vodní zóny, a to orobincem stříbrošedým (*Typha shuttleworthii*), který svými biologickými vlastnostmi pomáhá čištění vody. Okraj rybníka bude také doplněn o záhon, tvořený rostlinami vhodnými do vlhké břehové zóny. Jedná se o tyto druhy: kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*), tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria* 'Plena'), ostřice rusá (*Carex flava*), řeřišnice luční (*Cardamine pratensis*), hadí kořen větší (*Bistorta officinalis* 'Superbum'). Navržené rostliny pokvetou bílými, růžovými a fialovými květy. (viz příloha č. 13)

5.2.4.6 Nádvoří

Na téměř čtvercovou plochu zámeckého nádvoří byl navržen letničkový záhon kruhového půdorysu s rozměry 3,5 x 3,5 metrů. Obruba záhonu bude tvořena betonovým soklem s povrchovou úpravou, tzv. tekutým kamenem (viz příloha č. 14). Terénní modelace záhonu se bude směrem do středu mírně zvyšovat, což bude opticky umocněno navrženým sortimentem, složeným z těchto druhů: na podzim zbarvující se do červena bytel metlatý (*Kochia scoparia* 'Trichophylla', žlutě kvetoucí plnokvětý kultivar aksamitníku vzpřímeného (*Tagetes Erecta* 'Golden Dollar'), begonie stálokvětá (*Begonia x semperflorens*) a barevná kombinace růžové, červené a bílé sedmikrásky obecné (*Bellis perennis* 'Pomponette').

V letních měsících se pravidelně konají dny otevřených dveří, a veřejnost tak může navštívit vnitřní prostory zámku s komentovanou prohlídkou. K shromažďování návštěvníků je určené právě nádvoří, kde je možnost se v těchto dnech občerstvit a posedět na přistavených lavicích. V budoucnu se s nádvořím počítá i jako s prostorem pro konání koncertů, svatebních obřadů a jiných kulturních a společenských událostí. Z tohoto důvodu bylo do návrhu zahrnuto pouze prostranství nad schody, aby dolní volný prostor bylo možné nadále používat k již zmíněným akcím, a zůstane zde jen současná

výsadba tří jírovců (*Aesculus hippocastanum*) a keřové patro z tavelníku (*Spiraea x vanhouttei*). Tato výsadba lemují východní obvod nádvoří.

5.2.4.7 Molo pod nádvořím

Pod nádvořím vede cesta, tvořící hranici s žinkovským rybníkem. Podél cesty je v betonovém chodníku zalito kovové zábradlí, jehož špatný technický stav a nevhodný vzhled narušuje přírodní a estetický charakter lokality. Proto je navrženo jeho odstranění. Jednou variantou řešení je odstranit betonový chodník, vymodelovat terén opisující stávající tvar cesty, a vytvořit travnatý pás oddělující cestu a hladinu rybníka.

Druhým možným řešením je rekonstrukce stávajícího betonového chodníku a přistavění plovoucího dřevěného mola. Molo by bylo demontovatelné, a mohlo by se tedy za účelem údržby, opravy nebo i během zimní sezóny z vody odstranit. Jednalo by se o kovovou pozinkovanou konstrukci, jejíž plovoucí vlastnost by zajišťovaly vmontované sklolaminátové barely. Konstrukce bude pobita teakovým naimpregnovaným dřevem.

Tvar mola by byl volitelný, a tím pádem by byla možná téměř jakákoliv prostorová manipulace. To například i z důvodu pořádání společenských událostí, do jejichž programu by se mohlo využití mola začlenit. Rozměr mola se tedy nedá přesně vyčíslit. Pokud by se jednotlivé moduly sestavily do pravoúhlého tvaru, jednalo by se o plochu cca 10 x 8 metrů. K ozvláštění konečného tvaru přistavního mola, budou zařazeny i díly nepravoúhlých amorfních tvarů. Součástí mola je také kotviště pro kajaky, pramice, šlapadla, atd. Hlavně z tohoto důvodu zde budou umístěny kotvicí háky. Z mola bude výhled jak na zámeckou budovu, tak na celý rybník a jeho přilehlé okolí. Z tohoto místa bude také možno sledovat romantické západy slunce, molo je umístěno na západní straně.

5.2.4.8 Obnova průhledů

Průhled, soustředěný na zámeckou budovu, probíhá přibližně až do půli celého území řešeného parku. Z kompozičního hlediska se u dlouhých průhledů doporučuje dodržovat pravidlo, kdy se s nejvzdálenějším průhledem zmenšují rozestupy mezi dřevinami. Tím se vytváří vhodné zarámování obrazu. Průhled, který se nabízí z odpočívadla nad navrhovanou růžovou zahradou, zarůstá okolní vegetací, tvořenou z tisu červeného (*Taxus baccata*). Tento jehličnatý keř zabraňuje pohledu na zámek a z tohoto důvodu je nutné usměrnit jeho růst výchovným řezem.

5.2.4.9 Obnova cestní sítě

Cesty v parku hrají důležitou roli v uspořádání jednotlivých kompozičních celků. Stávající cestní síť je tvořena jen ušlapaným terénem, kde se místy projevuje zaplevelení. Dříve tyto cesty byly posypány hrubším bílým pískem, čímž byl jejich povrch efektivnější a k zámeckému parku zcela vhodnější. Proto bylo navrženo veškerou cestní síť obnovit a posypat jemnou bílou kamennou drtí. Zaplevelené části cest je potřeba zlikvidovat chemickým ošetřením, nejlépe pomocí Roundupu na chodníky a cesty. Při použití tohoto hubícího prostředku je nutné dbát na správné šetrné zacházení a nezasahovat postřikem na místa, která nejsou určena pro pěšiny.

Protože jsou cesty využívány jen pěšiny, míra zátěže není tak vysoká a utužené pěšiny jsou dostačující. Podloží by mělo být dostatečně urovňováno a zhutněno, stejně tak jako jednotlivé šterkové vrstvy, u kterých je třeba dbát na rovnoměrné rozprostření. Vrstvy budou tvořeny kamenivem o frakci 60 – 120 mm, následně kamenivem s frakcí 15 – 30 mm. Finální vrstva o tloušťce 4 – 5 cm bude tvořena kačírkem o frakci 5 - 15 mm. Důležité je, aby jednotlivé vrstvy byly pečlivě urovňovány a zhutněny vibračním válcem. Do budoucna je třeba u cest s větším sklonem než 5 % počítat s možností eroze a popřípadě kamenivo doplňovat.

Jedna nově založená pěšina vede od navrhovaného místa k posezení, podél budovy zámku, ke stávajícímu schodišti. Další nově založená cesta povede od hlavní silnice směrem k pláži a napojí se na stávající cestu, která se line podél pobřežní vegetace u rybníka.

5.2.5 Mobiliář

5.2.5.1 Lavičky

Lavičky (obr. č. 15 a 16) byly zvoleny tak, aby designově zapadaly do nové úpravy parku a nerušeně dotvářely celkový vzhled prostoru. Zvoleny byly lavičky z přírodních materiálů, z teakového dřeva ošetřeného nátěrem odolným povětrnostním vlivům. Rozměr a tvar laviček byl vybrán dvojí. Klasické lavičky budou umístěny podél cest, lavičky půlkruhového tvaru budou mít své místo na kruhových či půlkruhových odpočívadlech.

Obrázek č. 15: Půlkruhová lavička, rozměry: šířka: 150 cm, výška 86 cm, hloubka 73 cm (www.glis.cz)

Obrázek č. 16: Dřevěná lavička, rozměry: šířka 150 cm, výška 98, hloubka 61 cm (www.topravenazahradu.cz)

5.2.5.2 Odpadkové koše

Odpadkové koše (obr. č. 17) budou umístěny v blízkosti laviček a míst, kde se bude kumulovat nejvíce návštěvníků a kde by mohlo potenciálně docházet k největšímu znečištění parku během jeho veřejného provozu. Koše byly zvoleny ve stejném materiálu jako lavičky, tedy v teakovém naimpregnovaném dřevě s vyjímatelnou kovovou vložkou, aby byla manipulace při úklidu co nejjednodušší. Koše budou napevno zabudované do betonového soklu, předejde se tak i možným krádežím.

Obrázek č. 17: Odpadkový koš, rozměry: výška 70 cm, průměr 46 cm, objem 40 l(www.mevatec.cz)

5.2.5.3 Osvětlení

Osvětlení (obr. č. 18) v bezprostřední vzdálenosti zámecké budovy a v zámeckém parku bylo zvoleno v historizujícím stylu. Jedná se o přesnou kopii původních zámeckých lamp z konce 19. století. Lampy mají konstrukci v tmavě zelené barvě. Lucerna se skleněnou výplní zprostředkovává osvětlení halogenovými diodami. Další osvětlení bylo zvoleno modernější, je umístěno u navrhovaného WC a kiosku na pláži. Jedná se o kovovou kulatinu černé barvy, zakončenou kulatinou skleněnou. V tomto případě se jedná o LED osvětlení a z důvodu úspory financí může být počítáno se solárním či vodním pohonem. V parku je zavedena funkční elektrická síť.

Obrázek č. 18: Historická lampa, výška 290 cm (www.klivanek.com), LED osvětlení, výška 180 cm, průměr 12 cm (www.nejlevnejsi-svitidlo.cz)

5.2.5.4 Molo

Plovoucí molo (obr. č. 19) bylo jako úplně nový prvek umístěno na vodní hladinu pod západní stranu zámeckého nádvoří, kde je v současné době betonová cesta v dezolátním stavu. Design mola je navržen tak, že jednotlivě k sobě padnouce moduly bude možné různorodě přesouvat. Vznikne tak mnoho variant a tvarů, které se budou dát využít i k pořádáním společenských událostí. Moduly jsou z pozinkovaného kovu a celou konstrukci budou nad hladinou držet sklolaminátové barely. S molem je počítáno také jako s kotvištěm pro lodě a jiné vodní atrakce.

Obrázek č. 19: Plovoucí molo (www.lodenicevtava.cz)

5.2.5.5 Herní prvky

Herní prvky (obr. č. 20 – 22) byly navrženy tak, aby doplňovaly a nenarušovaly charakter celého parku. Z estetického důvodu byl pro prvky zvolen přírodní materiál, hlavně dřevo a rostlin. Jedním takovým prvkem je tzv. „íglú“ z vrby bílé (*Salix alba*). Samotné vrbové výhony vytváří lehkou nosnou konstrukci, jejíž údržba bude velmi jednoduchá, neboť bude se stačit pouze udržovací řez, v tomto případě spíše sestřih. Dalšími z prvků jsou například „skákací špalky“ či „ptačí hnízda“, vytvořené ze spadanych větví. Herní prvky budou určeny dětským návštěvníkům od 3 do 10 let, pouze za dozoru rodičů.

Obrázek č. 20: Vrbové íglú (www.ra-da.cz)

Obrázek č. 21: Dřevěné špalky (www.devagardens.eu)

Obrázek č. 22: Hnízda pro děti (www.ra-da.cz)

5.2.5.6 Občerstvovací stánek

Kiosek (obr. č. 23) bude umístěn v blízkosti písčité pláže a místa určeného a vyhrazeného ke stanování. Stavba je jednoduchá, jedná se o dřevěný domek s pultem na prodej drobného baleného občerstvení pro návštěvníky během krátkodobého pobytu na pláži či dlouhodobějšího pobytu v „kempu“. Občerstvovací stánek bude mít připojení do elektrické sítě.

Obrázek č. 23: Občerstvovací stánek s pultem, rozměry 3x2 m, (www.suninvent.cz)

5.2.5.7 Sociální zařízení (WC se sprchou)

Sociální zařízení nalezne návštěvník jednak v administrativní budově a restauraci zámku, nově však bude umístěno i na písčnou pláž do blízkosti kiosku s občerstvením a místa vyhraněnému ke stanování. Bude se jednat o zděnou jednotku s dřevěným teakovým obložením v moderním designu (obr. č. 24). Osvětlení budou zajišťovat LED lampy (v budoucnu možnost využití slunného místa k umístění fotovoltaických panelů na střechu sociálního zařízení a k pohonu lamp sluneční energií). Součástí budovy bude jedna dámská a druhá pánská toaleta a taktéž i dvě oddělené sprchy, ty budou moci využít hlavně ubytovaní hosté v „kempu“.

Obrázek č. 24: Sociální zařízení (<https://toiletmap.gov.au>)

5.2.6 Ekonomické zhodnocení

K návrhu byl vypracován rámcový rozpočet (tab. č. 12). Celková částka po součtu jednotlivých pracovních úkonů, rostlinného materiálu a mobiliáře byla stanovena na 3 393 858 Kč. Cena za rostlinný materiál s výsadbou stromů, keřů a květin činí 390 670 Kč. Cena mobiliáře je 1 998 300 Kč.

K oceňování byl použit Katalog popisu a směrných cen stavebních prací.

EKONOMICKÉ ZHODNOCENÍ				
POLOŽKY	MJ	cena/MJ	množství celkem	cena celkem
odstranění betonového chodníku	m ²	500,00 Kč	30	15 000,00 Kč
řez stromů, keřů 4 - 6 m	ks	200,00 Kč	4	800,00 Kč
zhotovení záhonu bez obruby	m ²	30,00 Kč	35	1 050,00 Kč
zhotovení záhonů s betonovou obrubou	m ²	200,00 Kč	155	31 000,00 Kč
tekutý kamenný koberec	m ²	275,00 Kč	10	2 750,00 Kč
sejmutí travního drnu	m ²	50,00 Kč	220	11 000,00 Kč
zhotovení nových cest	hod	600,00 Kč	16	9 600,00 Kč
chemické ošetření cest	l	260,00 Kč	1300	338 000,00 Kč
kačírek bílý	t	3 600,00 Kč	105	378 000,00 Kč
křemičitý písek bílý-pláž	t	725,00 Kč	35	25 375,00 Kč
odstranění nevhodných dřevin (nad 100mm)	ks	1 150,00 Kč	5	5 750,00 Kč
výsadba stromů a keřů s výměnou půdy do 50 %	ks	500,00 Kč	405	202 500,00 Kč
výsadba květin do připravené půdy se zalitím - trvalky	ks	5,00 Kč	775	3 875,00 Kč
výsadba květin do připravené půdy se zalitím - letničky	ks	4,00 Kč	267	1 068,00 Kč
montáž odpadkového koše do betonové patky	ks	170,00 Kč	12	2 040,00 Kč
montáž parkové lavičky přichycené kotevními šrouby	ks	390,00 Kč	39	15 210,00 Kč
ROSTLINNÝ MATERIÁL	MJ	cena/MJ	množství celkem	cena celkem
stromy	ks	500,00 Kč	5	2 500,00 Kč
keře	ks	200,00 Kč	406	81 200,00 Kč
trvalky	ks	20,00 Kč	775	15 500,00 Kč
letničky	ks	20,00 Kč	267	5 340,00 Kč
ornice	m ³	400,00 Kč	120	48 000,00 Kč
zahradnický substrát	m ³	200,00 Kč	100	20 000,00 Kč
MOBILIÁŘ	MJ	cena/MJ	množství celkem	cena celkem
přírodní herní komponenty		20 000,00 Kč		20 000,00 Kč
lavička 1 oblouk	ks	9 900,00 Kč	9	89 100,00 Kč
lavička 2 klasik	ks	14 000,00 Kč	30	420 000,00 Kč
koš na odpadky venkovní	ks	3 500,00 Kč	12	42 000,00 Kč
lampa stojací historická	ks	25 500,00 Kč	20	510 000,00 Kč
lampa stojací WC pláž	ks	5 550,00 Kč	4	22 200,00 Kč
sociální zařízení - pláž	ks	850 000,00 Kč	1	850 000,00 Kč
molo	ks	200 000,00 Kč	1	200 000,00 Kč
kiosek občerstvení	ks	25 000,00 Kč	1	25 000,00 Kč
			cena celkem	3 393 858,00 Kč

Tab. č. 12 Ekonomické zhodnocení

6. Diskuse

Zámecký park v Žinkovech je koncipován na principech přírodně krajinářské tvorby. Tento směr vznikl v Anglii v 18. století. Celkové vnímání takto řešených zahrad a parků by nemělo v člověku vyvolávat pocity nuceného sadovnického uspořádání, ale mělo by vzbudit dojem přirozené krajiny, přestože se jedná o člověkem vytvořené zahradní dílo. Proto je nutné se nad kompozičním uspořádáním zamyslet a navrhovaná místa obnovovat s určitým řádem. Pavlátová a Ehrlich (2004) zmiňují, že typický pro krajinářskou zahradu je zvlněný travnatý terén, s co nepřirozeněji vedoucími pěšinami. Za účelem vytvoření co nejvěrohodnější přírodní podoby se v krajinářských parcích vysazují dřeviny do skupin. Skladbou vegetačních skupin se vytváří romantický dojem přírodní scény, čemuž přispívají i mnohé pohledy a průhledy. Proto je i součástí návrhu obnovit průhled z parku na zámeckou budovu, která se v tomto případě stává hlavním bodem zájmu.

Některé části parku jsou v návrhu obohaceny o květinové záhony, které na území zcela chybí. Květinové patro by podle Leslieho (2013) mělo být neopomíjenou součástí krajinářských parků. Pavlátová a Ehrlich (2004) tento fakt potvrzují, neboť v českých zahradách a parcích anglického typu se květiny objevují. Formou nepravidelných květinových porostů, které barevností květů upoutají pozornost návštěvníků, budou doplněny i některá místa v řešených částech parku. Konkrétně návrh u východního křídla zámku a úsek břehové zóny u pláže.

Přestože Pacáková – Hošťálková (2004) popisuje krajinářskou tvorbu jako odezvu na barokní striktně geometricky řešené zahrady, do návrhu byla zahrnuta i obnova růžové zahrady s formálním pravidelným uspořádáním. Výsadba růží, ve dvou pásech, bude po dvou delších stranách kopírovat obdélníkový půdorys tohoto prostoru. Záměrem investora je v této tematické zahradě provozovat svatební obřady, a proto byla kvůli průchodu svatebčanů zvolena pouze okrajová výsadba. Tato jediná partie nebude v přírodním krajinářském stylu, ale dle mého názoru to nikterak nenaruší přírodně řešený park jako celek.

Sortiment dřevin byl do všech navrhovaných partií zvolen na základě již stávající skladby dřevin a také podle dendrologického průzkumu českých parků, o kterých pojednává Hieke (1984b). Tento soupis vegetace dokládá, že v 70. letech 20. století rostly v žinkovském zámeckém parku dřeviny, jako například některé druhy hortenzií, svídk, brslenů a velké zastoupení měly pěnišníky. Vyskytovalo se zde i mnoho zajímavých kultivarů jehličnatých stromů, především cypřišů, jalovců a smrků. Rozmanitost jehličnatých druhů také potvrzuje Sedláček (1996), který uvádí, že v 19. století byly na území dnešního parku okrasné školky, kde se pěstovaly především právě jehličnaté dřeviny.

Kavka (1978) uvádí, že při tvorbě krajinářských parků se uplatnily kultivary dřevin, které svým například převislým nebo asymetricky větveným habitem nemohly být vysazovány ve formálních

zahradách. I v řešeném zámeckém parku se nachází jehličnatý strom smrk ztepilý (*Picea abies* ‘Inversa’), který neobvyklým tvarem své koruny nenechá jediného návštěvníka bez povšimnutí.

Ze zámeckého areálu v Žinkovech by se postupem času měl stát rekreační resort. Již dnes funguje část opravených vil – bungalovů jako ubytovací jednotky a nachází se zde i restaurace a kavárna. Park by měl být fungujícím místem pro chvíle pasivního i aktivního odpočinku ubytovaných rekreatantů i krátkodobých návštěvníků. Z tohoto důvodu je zeleň nepostradatelnou složkou, neboť je přirozenou součástí životního prostředí. Podle Hurycha (2011) zeleň zvyšuje estetickou hodnotu, která se do zahradnické tvorby vnese určitými pravidly kompozičního uspořádání jak celkového území, tak i samostatných vegetačních prvků. Hurych (2011) se také zmiňuje o nutné přítomnosti zeleně v kulturním prostředí, kde její funkcí je výchova společnosti. Kavka a Šindelářová (1978) uvádějí, že důležitou funkcí vegetace je regulace klimatických procesů, což úzce souvisí s problematikou hygieny životního prostředí. Zeleň má také velmi podstatný účinek na psychickou stránku člověka. Důkazem jsou podle Supuky (1991) i Hurycha (2011) zahradní úpravy v léčebných prostorách, kde výsadby ovlivňují nervovou soustavu a pozitivně působí na regeneraci lidského organismu.

Při navrhování obnov parků by se podle Reše (2009) měl nejprve zhodnotit současný stav řešených území, a zda by navrhovanou úpravou došlo k celkovému zlepšení přírodních, ekologických i sociologických faktorů. Při obnovách by se mělo co nejméně zasahovat do historických hodnot a pokud možno zachovávat skladbu dřevin. Poměr vegetačních prvků by měl všeobecně převažovat nad neživými složkami a případná nová vybavenost pro aktivity by se měla velmi citlivě zvažovat z hlediska historické či památkové hodnoty dané lokality. V případě řešeného území se návrh obnovy vyvíjel s ohledem na všechny tyto faktory, které ve vzájemném působení tvoří klíčový komplex ke vzniku patřičného životního prostředí.

7. Závěr

Cílem této diplomové práce bylo shromáždit a vyhodnotit podkladové materiály, z nichž byl následně vytvořen návrh obnovy zámeckého parku v Žinkovech. Literární rešerše pojednává o historickém vývoji zámku a parku, významu zeleně a obnově historických zahrad. Na základě terénního průzkumu, historických a přírodních analýz vznikl koncept, studie a jednotlivé návrhy, které detailně popisují řešené partie zámeckého areálu. Obnovované části vychází z principů přírodně krajinářského stylu, do kterého byl původně menší barokní park přeměněn. Návrh by měl zvýšit potenciál místa a přilákat více turistů, jak ke krátkodobé návštěvě, tak k ubytování v místních bungalovech.

8. Seznam literatury

- Anderle, J. et al. 2008. Plzeňsko: příroda, historie, život. Baset. 879 s. ISBN 978-80-7340-100-9.
- Bašeová, O. 1991. Pražské zahrady. Panorama. 247 s. ISBN: 80-7038-109-4.
- Culek, M., Grulich, V., Laštůvka, Z., Divíšek, J. 2013. Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masarykova univerzita. 447 s. ISBN 978-80-210-6693-9.
- Hieke, K. 1984a. České zámecké parky a jejich dřeviny. Praha: SZN. 459 s.
- Hieke, K. 1984b. Dřeviny českých a moravských zámeckých parků. Praha: Novinář. 146 s.
- Hurych in Pytloun, L. 2011. Tvorba zeleně: sadovnictví – krajinářství. Grada publishing, a.s. Mělník. 304 s. ISBN: 978-80-2473605-1.
- Chytrý, M., Kučera, T., Kočí, M., Grulich, V., Lustyk, P. 2010. Katalog biotopů České republiky. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. 445 s. ISBN 978-80-87457-02-3.
- Kavka, B., Ambrož, V., Čeřovský, J., Galuszka, E., Hruška, E., Kuča, O., Machovec, J., Říha, J. K., Scholz, J., Uličný, F., Wagner, B. 1970. Krajinářské sadovnictví. SZN. Praha. 580 s.
- Kavka, B., Šindelářová, J. 1978. Funkce zeleně v životním prostředí. SZN. Praha. 235 s.
- Kronika Mysliveckého sdružení Lověna (KMSL). 1962 – 1988. Žinkovy, strojopis MS Lověna Žinkovy.
- Leslie, M., Hunt, J. D. 2013. A cultural history of gardens. London: Bloomsbury. Vol. 5. ISBN 978-1-84788-265-3.
- Machovec, J. 1982. Sadovnická dendrologie. SZN. Praha. 264 s. ISBN 17-608-82.
- Miko, L., Borovičková, H. a kol. 2007. Zákon o ochraně přírody a krajiny: komentář 2. vydání. C. H. Beck Praha. 590 s. ISBN 978-80-7179-585-8.
- Moravec, J. 2008. Pohledy do českých dějin. Praha: Futura. 254 s. ISBN 978-80-86844-30-5.
- Motejzík, P. 2010. Zámek Žinkovy: perla jižního Plzeňska: historicko-turistický průvodce po romantickém zámku a zříceninách hradu Potštějn. Žinkovy: Obrapa. 152 s. ISBN 978-80-254-9172-0
- Mikyška, R. a kol. 1968. Geobotanická mapa ČSSR 1. České země. Academia Praha. 204 s.
- Neuhäuslová, Z., Moravec, J., Chytrý, M., Sádlo, J., Rybníček, K., Kolbek, J., Jirásek, J. 1999. Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky. Academia. Praha. 341 s. ISBN: 80-200-0687-7.
- Otruba, I. 2007. 101 našich nejkrásnějších zahrad a parků. 1. vyd. Praha: Beta. 207 s. ISBN 978-80-7306-320-7.
- Okresní úřad Plzeň-jih (OÚPJ). Jižní Plzeňsko. 1997. V Blovicích: Okresní úřad Plzeň-jih, Okresní muzeum Plzeň - jih. 27 s. ISBN 80-238-6067-4
- Pacáková - Hošťálková, B. Petru, J. Riedl, D. Svoboda, A. M. 2004. Zahrady a parky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. 2. vyd. Praha: Libri. 526 s. ISBN 80-7277-279-1.
- Petřík, L. 1977. Význam a využití zelene v tvorbe krajiny. Výskumný ústav lesného hospodárstva vo Zvolene. 143 s.
- Pomahač, J. 1971. Duchovní kultura Žinkovska.
- Pomahač, V. 1956. Žinkovy: [Prop. publikace]. Turista. 16 s.
- Pavlátová M., Ehrlich M. 2004. Zahrady a parky jižních Čech. Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, o. s. a Nebe, s. r. o. 415 s. ISBN 80-902910-6-5.
- Quest – Ritson, C. 2003. The English Garden: a social history. London: Penquin. 280 s. ISBN 0-14-029502-X.
- Quitt, E., 1971. Klimatické oblasti Československa. Studia geographica. Brno. 73 s.
- Reš, B., Vencálek, T., Štěrba, P., Klápště, J. 2009. Obnova historických zahrad a parků. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. 12 s. ISBN 978-80-87051-66-5.
- Richardson, T. 2005. English Gardens in the Twentieth Century: From the Archives of Country life. ISBN: 1-84513-071-5.
- Růžičková, J., Kičina, R., Vanke, P., Michálek, V. 1996. Sadovnictví. Nakladatelství Květ. Praha. 256 s. ISBN: 80-85362-21-X.
- Sedláček, A. 1996. Hrady, zámky a tvrze království Českého. Díl IX, Domažlicko a Klatovsko. Praha: Argo. 279 s. ISBN 80-85794-84-5
- Staňková, J., Sedláková, R., Pošva, R. Voděna, S. 2005. Architektura v proměnách tisíciletí. Sobotáles. Praha. 303 s. ISBN 80 – 86817 – 10 – 5.
- Supuka, J., Benčať, F., Bublinec, E., Gáper, J., Hrubík, P., Juhásová, G., Maglocký, Š., Vreštiak, P. 1991. Ekologické principy tvorby a ochrany zelene. Slovenská akadémia vied. Bratislava. 307 s. ISBN: 80-224-0128-5.
- Tomášek, M. 1995. Atlas půd České republiky. Vyd. 1. Praha: Český geologický ústav. 36 s. ISBN 80-7075-198-3.
- Truxová, I. 1989. In Ochrana a obnova zeleně u historických objektů. České Budějovice, Dům techniky ČSVTS. 146 s. ISBN 80-02-99769-7.

- Turner, T. 2008. Garden Design: Twenty Four Historic Styles of. Gardenvisit.com. London. p. 84. ISBN: 978-0-9542306-3-0.
- Veličkovi, M. a P. a kol. Aleje české a moravské krajiny. 2013. Praha, Dokořán. 245 s. ISBN: 978-80-7363-413-1
- Větvička, V. 1998. Stromy a keře. Nakladatelství Aventinum. 288s. ISBN: 80-7151-178-1.

Zkratky

KMSL
Kronika Mysliveckého sdružení Lověna

OÚPJ
Okresní úřad Plzeň-jih. Jižní Plzeňsko

Internetové zdroje

- Historie obce Žinkovy[online]. Oficiální stránky městyse Žinkovy. 7. 4. 2015. [cit. 2015-03-02]. Dostupné z <<http://www.zinkovy.cz/mestys-1/informace-o-mestysu/historie/>>.
- Mapa okresu[online]. Geografický portál. 2002 – 2015. [cit. 2015-02-10]. Dostupné z <<http://www.zemepis.com/okresy-cr.php>>.
- Mapový server [online]. Geoportál Cenia. 19. února 2015. [cit. 2015-02-19]. Dostupné z <<http://geoportál.gov.cz/web/guest/map>>.
- Mapový server [online]. MapoMat. 19. února 2015. [cit. 2015-02-19]. Dostupné z <<http://mapy.nature.cz/>>.
- Mapový server [online]. Státní správa zeměměřičství a katastru. 2013. [cit. 2015-02-10]. Dostupné z <<http://sgi.nahlizenidokn.cuzk.cz/marushka/default.aspx?themeid=3&MarExtent=-990320.44597457629%20-1239836%20-346646.55402542371%20-923033&MarWindowName=Marushka>>.
- Stitistické údaje o území [online]. Český statistický úřad. 5. února 2015. [cit. 2015-02-5]. Dostupné z <http://www.czso.cz/xp/redakce.nsf/i/plzen_jih1>.
- vojenské mapování [online]. 5. 2. 2015 [cit. 2015-02-5]. Dostupné z <http://oldmaps.geolab.cz/map_region.pl?z_height=70&lang=cs&z_width=0&z_newwin=0&map_root=1vm&map_region=ce>.
- vojenské mapování [online]. 5. 2. 2015 [cit. 2015-02-5]. Dostupné z <http://oldmaps.geolab.cz/map_region.pl?z_height=70&lang=cs&z_width=0&z_newwin=0&map_root=2vm&map_region=ce>.
- vojenské mapování [online]. 5. 2. 2015 [cit. 2015-02-5]. Dostupné z <http://oldmaps.geolab.cz/map_root.pl?z_height=70&lang=cs&z_width=0&z_newwin=0&map_root=3vm>.

9. Seznam grafických příloh textové části

Obrázky

Obrázek č. 1: I. vojenské mapování (1780 – 1783)

Obrázek č. 2: II. vojenské mapování (1836 – 1852)

Obrázek č. 3: III. vojenské mapování (1877 – 1880)

Obrázek č. 4: Žinkovské panství na počátku 18. století

Obrázek č. 5: Karel škoda u jižního křídla zámecké budovy, 1916

Obrázek č. 6: Děti Karla Škody v zámeckém parku, 1918

Obrázek č. 7: Odpolední zábava rekreatantů ROH

Obrázek č. 8: Detail listů liliovníku tulipánokvětého - *Liriodendron tulipifera*

Obrázek č. 9: Skupina pěnišníků vysázených podél pěšiny

Obrázek č. 10: Kultivar smrku ztepilého – *Picea abies* ‘Inversa’

Obrázek č. 11: Skupinová výsadba jehličnatých dřevin pod nádvořím

Obrázek č. 12: Zámek před přestavbou na konci 19. století.

Obrázek č. 13: Pohled na zámek a okolní výsadbu

Obrázek č. 14: Bývalá půjčovna lodiček

Obrázek č. 15: Půlkruhová dřevěná lavička

Obrázek č. 16: Dřevěná lavička

Obrázek č. 17: Odpadkový koš

Obrázek č. 18: Osvětlení

Obrázek č. 19: Plovoucí molo

Obrázek č. 20: Vrbové iglú

Obrázek č. 21: Dřevěné špalky

Obrázek č. 22: Hnízda pro děti

Obrázek č. 23: Občerstvovací stánek s pultem

Obrázek č. 24: Sociální zařízení

Grafy

Graf č. 1: Procentuální vyhodnocení výsledků dotazování

Graf č. 2: Procentuální vyhodnocení výsledků dotazování

Graf č. 3: Procentuální vyhodnocení výsledků dotazování

Graf č. 4: Procentuální vyhodnocení výsledků dotazování

Graf č. 5: Vyhodnocení věkových kategorií dřevin

Graf č. 6: Vyhodnocení sadovnických hodnot

Graf č. 7: Nejvíce zastoupené dřeviny

Mapy

Mapa č. 1: Geologické a půdní podmínky

Mapa č. 2: Klimatické oblasti zasahující na území obce Žinkovy

Mapa č. 3: Hydrologické podmínky

Mapa č. 4: Biochora na území obce Žinkovy

Mapa č. 5: Rekonstruovaná vegetace na území obce Žinkovy

Mapa č. 6: ÚSES v rámci území obce Žinkovy

Tabulky

Tabulka č. 1: Skladba jehličnatých dřevin na území zámeckého parku v období 1966 -1969

Tabulka č. 2: Skladba listnatých dřevin na území zámeckého parku v období 1966 -1969

Tabulka č. 3: Skladba listnatých dřevin na území zámeckého parku v období 1966 -1969

Tabulka č. 4: Klimatické charakteristiky

Tabulka č. 5: Inventarizační tabulky

Tabulka č. 6: Inventarizační tabulky

Tabulka č. 7: Inventarizační tabulky

Tabulka č. 8: Inventarizační tabulky

Tabulka č. 9: Inventarizační tabulky

Tabulka č. 10: Inventarizační tabulky

Tabulka č. 11: Inventarizační tabulka – pobřežní vegetace

Tabulka č. 12: Ekonomické zhodnocení

10. Seznam samostatných příloh

- Příloha č. 1 Širší vztahy
- Příloha č. 2 Inventarizace
- Příloha č. 3 Současný stav
- Příloha č. 4 Situační plán z roku 1899
- Příloha č. 5 Kompoziční a prostorový rozbor
- Příloha č. 6 Koncept 1
- Příloha č. 7 Koncept 2
- Příloha č. 8 Studie
- Příloha č. 9 Prostor před hlavním průčelím zámku
- Příloha č. 10 Obnova cesty u východního křídla zámku
- Příloha č. 11 Růžová zahrada
- Příloha č. 12 Místo k setkávání
- Příloha č. 13 Pláž a okolí
- Příloha č. 14 Nádvoří - záhon
- Příloha č. 15 Řezy
- Příloha č. 16 Řezy
- Příloha č. 17 Vizualizace
- Příloha č. 18 Vizualizace
- Příloha č. 19 Vizualizace

Příloha č. 20 Vizualizace

Příloha č. 21 Fotodokumentace – 1. část

Příloha č. 21 Fotodokumentace – 2. část

Příloha č. 21 Fotodokumentace – 3. část